

SA FONT

Son Servera
Any IX - n° 82

Abril 1993
Donatiu: 150 ptes.

100 ANYS
DE
MIRÓ
ILLES BALEARS

**SETMANA SANTA,
PASSIÓ I DOLOR...**

Revista d'Informació
General

Adreça:

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 70 96

Fax:

56 70 96

Dipòsit Legal:

PM/1985

Edita:

Col·lectiu S'Albelló

Imprimeix:

Tirrena, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

Col·lectiu s'Albelló

Comptabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

F. González

Gonçal López Nadal

J. Rojo

J. Sanchez Cuenca

Rafael Servera Blanes

Carles Manera

Pesavi

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

Tertulias de Pula (6º Ciclo. Culturas del Siglo XXI)

Santiago Sevillano

Posiblemente quien sigue mis artículos, (es de suponer que alguien los lee), no vea lógico que esta carta, que cada mes nos pone en contacto a ustedes y a mí, a pesar de ser yo únicamente quien hable a través del texto impreso, la dedique hoy a un tema que si bien no nos afecta directamente, sí afecta a la comunidad, al pueblo me atrevería a decir, de forma indirecta. Quién no ha oído hablar de las Tertulias de Pula. Sobre ellas se ha escrito en medios periodísticos nacionales y prestigiosos periodistas han dedicado en sus artículos sonoras y elogiosas palabras a aquéllas, que sin estar localizadas en una capital, donde lógicamente todo tiene mayor resonancia, sí han conseguido reunir en sus debates a lo más selecto, tanto en materia de conferenciantes, como contertulios.

Y se preguntarán en que afecta a nuestro pequeño pueblo, prácticamente ilocalizable en la cartografía peninsular. Mi opinión es clara al respecto. A pesar de no ser la única, ni posiblemente la mejor, no deja de

ser una forma de «hacer Patria», de promocionar Son Servera, de que nuestro pueblo suene en círculos y tertulias más allá de nuestros límites isleños. Estoy convencido de que más de uno comentará que más que promocionar Son Servera, Romeo Sala busca promocionar s'Era de Pula. Nada más lógico que busque así una buena clientela. Es totalmente lícito que cualquier empresario vele por el buen funcionamiento de sus negocios, pero «lo cortés no quita lo valiente».

De todo pelo asistieron a las Tertulias de Pula. Invitados a disertar sobre los más variados temas, política, cultura, arte, deporte, etc. todos, con su particular estilo, nos sacaron de la modorra que supone en cierta manera nuestra vida cotidiana en un pequeño pueblo. Particularmente tengo que decir que a todas las que he tenido el honor de ser invitado, en todas he aprendido algo, y posiblemente la enseñanza más concreta haya sido saber estar en, cuando, y donde, sin salir de tono, sin salirse de contexto.

Hace unos días Romeo me facilitó la lista de conferenciantes para este 6º periodo de Tertulias de Pula, que por su interés Sa Font reproduce en sus páginas dedicadas al municipio.

Mi enhorabuena, Romeo, creo que, a pesar del que dirán, debo darte mi felicitación por tus iniciativas culturales, por tus Tertulias. Enhorabuena.

Ca Ses Monjes (II)

En aquell temps els càrregs de les monjes eren vitalicis, i això feia que cada una d'elles visqués la seva funció com una segona pell que, a més de donar identitat, donava seguretat. Mai canviaren durant la meua infància els càrregs de sacristana, de portera, de cuinera, de mestre o enfermera. Lo quasi vitalici era com un respecte al temps que cada qual necessita per arrelar-se. Sor MARIA DE LORETO estava tan identificada al seu ofici de sacristana, que era per mi impossible pensar en ella sense vourer-la entregada a la seva tasca. Era tan mateix que el meu germà em recordava fa poc que, essent ja molt vella i haguent perdut el cap, Sor Maria estava fent sovint el geste automàtic, amb les seves mans de «tavarlar». Ella ho havia fer durant anys infinits: «tavarlar» era anar arruant amb els dits la part almidonada dels ruquets i els camins dels capellans i escolans. Tavarlats i perfumats d'al midó estrenàvem els ruquets que Sor Maria de Loreto arreglava amb tanta pulcritud i dedicació per noltros. Això succeïa quan arribava una festa

major. El gesta íntim d'obrir aquells ruquets tan blancs i prensats era com una defloració. Tres eren les tasques de Son Maria, aquella doneta tan tímida i tan trencadissa, de pell vermella, rossa i d'ulls blavíssims: netejar i adornar l'església -lo qual feia solidàriament amb les «capilleres»-, fer les hòsties i tenir a punt els ornaments dels capellans, els purificadors, les fioles, i les estovalles dels altars. La feina d'aquesta monja de Llorito, com deia ella al anomenar el seu poble, era una vertadera artesanía. Jo la record passant pel nostre poble com una vertadera franciscana: de puntetes i dedicada a un ofici artesà, amb una entrega tant plena de sentit, que això era per ella la cosa més important del món. Sempre li agrairé que pensàs en mí quan li sobraven «retalls de neules», acabant de fer les hòsties.

De Maria de la Salud era també una altre monja de la que molts tal volta no guardaran memòria, perquè mai sortia ja del convent. El mal estat de les seves cames no li permetia: era SOR ANSELMA. Dins la

meua memòria íntima ella guarda un lloc especial, ja que per mi significava **la monja que sempre hi era** i que, donat que no es podia moure massa -la recorda sempre asseguda a una cadira dins el pati- **tenia temps per jo**. Va ser la persona que més regals va fer a la meua fantasia de nin: ella, com ningú, em contava històries i rondalles. A mi m'agradava que repetís sempre les mateixes, i mai me cansava d'escoltar-les. M'agradava imaginar-me a aquell home -així ho contava Sor Anselma- que després de molts d'anys d'haver fugit de casa seva, hi va tornar, però els seus no el reconegueren. Va passar el reste dels seus dies baix l'escala, visquent de la llimosna dels qui foren els més propis, i després de la mort li trobaren una carta on explicava que ell era el pare i el marit dels qui l'havien acollit sense mai reconèixer-lo. També contava moltes històries de les possessions de Maria, drames de crims i venjances, que jo compartia amb ella com un secret.

SERVEIS INSULARS, S.L.

Estamos a su servicio.

Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA

La monja que m'ensenyà a lletgir i a escriure fou SOR TERESA. Record el dia em que, gràcies a ella, vaig tenir l'alegria de conèixer quina hora era. També amb ella vaig aprendre «les oracions». Era baixeta i tenia la cara vermella i redona. Feia costura en els nins més petits i em tancà més d'una vegada en es «quarto de ses rates». Amb ella vaig aprendre a «creure» ja que sovint va ocupar el lloc del pare que jo no tenia. La meva mare acudia a ella demanant ajuda quan jo em mostrava «capritxós». Una paraula de Sor Teresa bastava per vinciar-me.

Amb qui no vaig tenir tanta relació va esser amb SOR NICOLAVA que era la mestre de les nines, «de d'alt». D'ella puc dir poques coses, com tampoc podria explicar-me massa de SOR MARIA DE L'ENCARNACIÓ, que era l'enfermera. Mai hi hagué una relació personal entre jo i elles, un vincle que ens unís. Són més «externes» que les demés. Així i tot formaven part d'un conjunt que jo estimava.

En aquell temps de la meva infan-

tessa hi hagué dues superiores que amb la seva presència ferme i vinculant a la vegada feren que es quedassen dins mí: SOR SALUTARI i SOR HILARIONA. Mentres elles hi foren cada una de les monjes pogué conservar la seva identitat, l'amonía i la pau franciscanes estaven garantitzades.

No puc acabar sense recordar amb fruició la festa de Sant Francesc d'Assís, cada any, el 4 d'octubre a ca ses monjes. Era un dia que elles preparaven des de molt abans, fent un «disabte general». Dins la dolça tebior de la tardor, jo esperava aquest dia amb una il·lusió que em desbordava.

«Oh Sant Dolçíssim

Flor de l'Umbria

Serafic Pare

Francesc d'Assís»

Encara ara, quan ençata el mes d'octubre torn a reviure aquella diada i sent dins mi aquella melodia, i s'em posa la pell de gallina. Veig la capella tota plena de llums i de flors, plena de gent: és l'ofici que acaba cantant junts i fort:

«Las Huellas del Caudillo Enamora-

do

Sigamos con fervor»

I després les monjes convidàvem a tot el poble a «brufar» amb vi dolç i unes «galletes» de mantega, que mai més n'he tornat menjar de tant bones. L'humilitat de les monjes blaves, aquell dia es transformava en afecte agrait i entranyable.

Margueritte Yourcenar es demanava: «Quines serien les imatges de la meua vida que voldria m'acompanyassen en el moment de la mort, imatges amigues que em fessin costat a l'hora de trànsit cap a lo Descogut?». A mi... m'agradaria sentir el perfum del jardí de ca ses monjes a la primavera, tornar escoltar a Sor Anselma contant-me històries, i rebre els petits regals de Sor Mardalid del Carme, tan plens d'afecte, i voure els ulls blaus de Sor Maria de Loreto, o estrenya les mans ruades i morenes de Sor Martina. Aquestes sensacions ferien/feran la meua mort un trànsit no tant extrany, més entrenyable.

Rafel Servera Blanes

l'Oest
Roba Vaquera

C/ Molins, 3 - CALA MILLOR

Les millors marques del mercat
en Roba Vaquera i complements

LES TROBARÀS A

l'Oest

LEVI'S MENDOZA'S BEST MONTANA

C/ Molins, 3

CALA MILLOR

YASTA PUB

**¡EL MEJOR AMBIENTE
DE LA ZONA!**

Avda. Bon Temps, (frente Rte. Mediterraneo)

CALA MILLOR

Parcs i monuments

Aquestes retxes no són per entrar en cap polèmica, ni molt manco voler posar-me a l'altura de cap arquitecte sigui el nom que sigui. Vaig tenir la sort de poder assistir a la Conferència del plantejament del futur parc de l'Estació del tren, en uns dels actes de la IV Setmana Cultural. El començament, una descripció poètica, meravellosa, del nostre terme, entorn del nostre poble entrant per dins els seus carrers, les seves cases, els seus jardins, els seus monuments.

Una església anomenada nova, i per desgràcia inacabada. Uns rosecons foradats sense cap vitrall, però en la sort, de poder entrar i sortir els coloms sense cap impediment, que ja és qualche cosa.

Les voltes obertes per poder contemplar les estrelles. Uns arbres fruitals i parres per dins l'interior, i uns passadissos exteriors un poc elevats, fins i tot una figuera de moro. Res li manca per ser bella. D'enfora, es contempla majestuosament la gran obra catedralícia, en canvi de prop desapareix, i els turistes no poden contemplar. Aquí podria estar el seu

enigma, el seu gran secret. No és com el quadre que, a l'acostar-se, els paisatges es difuminen, es noten les pinzellades, sense saber el què vertaderament està vigent. L'Església Nova està feta per no caure amb aquesta temptació.

Però tornam a l'estació del tren, el futur parc. No li llevem res que no puguem recordar el que era. La seva fisonomia, la seva vertadera identitat. Un parc d'estació lliure, ample com la nostra bahia de Llevant. Que la nostra vista, des de l'andana pugui altra vegada, des del més endins contemplar, la negror de la locomotora, fent tremolar els rails i esperar l'arribada. Quantes arribades? Quantes partides? Abraçades d'alegria i abraçades doloroses, ulls amaratats de llàgrimes, el xiulet del vapor de la màquina, núvols de fum. El so de la campana, i després el siulo fort de la locomotora. Gent per damunt l'andana uns contens per l'arribada, i uns altres en la cara un poc trista, van pujant l'escalinata. L'estació del tren era part del teatre d'un poble, unes pàgines de la seva història, un poble que destrueix i vol oblidar el seu passat, mai pot enfrontar en valentia i esperança el seu futur. Que l'instrument musical, de l'escola de música es sonin sense cap impediment pels seus entorns, i siguin una abraçada, d'un passat amb un present i un futur.

Pesavi.

Te voy a contar una adivinanza

Erase tal docto, que siempre se quedaba corto en los deseos, soñaba que, tal vez un día se cumpliría toda su gran fantasía.

No sabía leer. Mejor dicho no sabía hablar. O tal vez un día hablase. Su tortura era caminar siempre caminar. Errando a diestro y siniestro. Su plato favorito era el calamar. Hoy en día aún nos queda tal ejemplar. Sin parecerse al pulpo, que también es de mar.

Un día cualquiera se puso a andar, y caminando se hizo del camino una estrella fugaz, que al andar se convierte en estilo y nada más.

Se fue marcando con fuego las paredes al rozar. Una larga tarde nos hizo pasar. Y a pesar de todo el alma le fue a parar.

Piscis.

ETAPAS.

Desmenuzando las membranas oculares y ocupando cada rincón de mis sentidos intento acordarme de todo y cada instante de mi sopesada vida.

No encuentro ni acierto en el grado de todas sus etapas. Deseo ponerme en orden de combate. Cambiar algunas cosas.

Convirtiéndome en algo indispensable para esta sociedad. Haciendo acopios de animos. Me observo y me siento endeble, envejecido, tal vez. Miro a mi alrededor y siento lástima de la gente que me mira.

No puedo dar un paso sin dar la vista al girar. En sueños algunas noches no puedo caminar.

Enciendo cigarrillos y no pienso en el mal.

Piscis.

He escrito todo esto; ya que la alarma de mi cuerpo no deja de palpar. Quiero que quede claro que, no os quiero molestar y si alguien pienso esto puede ser de su propiedad.

Manolo el esquila.

TINTORERIA *Los Pinos*

LIMPIEZA DE TODA CLASE DE PRENDAS Y ALFOMBRAS

Avenida Juan Servera Camps, 27
Tel. 81 09 13 07560 SON SERVERA

Viajes **ULTRAMILLOR S.A.**

(BAL - 106)

C/ Sol, 19 - Tel. 58 57 20 - Fax: 58 69 50
CALA MILLOR (Mallorca)

OFERTAS

PARÍS 20/5 - 23/5	47.700.-
GALICIA (8 días)	49.000.-
GALICIA (6 días)	44.900.-
GRECIA (7 noches) (desde Barcelona)	43.100.-
TURQUIA (7 noches) (desde Barcelona)	48.000.-
TUNEZ (7 noches) (desde Barcelona)	35.600.-
SANTO DOMINGO (7 noches) (desde Madrid)	87.900.-
CANCUN (7 noches) (desde Madrid)	89.000.-
CUBA (7 noches) (desde Madrid)	99.500.-
RIO DE JANEIRO (7 noches) (desde Madrid)	89.900.-
ACAPULCO (7 noches) (desde Madrid)	94.900.-
CANARIAS 5 noches a partir de	30.800.-
12 noches a partir de	39.600.-

VUELOS

VENECIA	Ida y vuelta: 22.000.-
VIENA	Ida y vuelta: 39.500.-
INSBRUCK	Ida y vuelta: 39.500.-
SALZBURGO	Ida y vuelta: 39.500.-
STOCKHOLM	Ida y vuelta: 39.500.-
LONDRES	8.000.-
MANCHESTER	9.500.-
GLASGOW	12.000.-
BERLIN	18.000.-
FRANKFURT	18.000.-
DUSSELDORF	18.000.-

S'ERA DE PULA

R E S T A U R A N T

En su reapertura del 1º de Abril

PRESENTA

UNA NUEVA CREACIÓN

CARTA DE PARTES I NONES

(Mínimo 2 personas)

Uds. pueden elegir entre:

APERITIVO

10 PRIMEROS

12 SEGUNDOS

8 POSTRES

Vino blanco joven

Tinto de Rioja

Agua

Champagne

Café

2 personas: 4.700 pts. + 6 % I.V.A.

Del mallorquins la seva història

En el passat número, arribàvem fins a l'acabament de la Casa o Casal de Barcelona, com a reis de la confederació de la Corona Catalana-Aragonesa. Ara, després del compromís de Camp, veurem els 2 primers reis castellans de la casa de Transtàmara que foren reis de la Corona, per ventura ja queda millor dir d'Aragó que no Catalana-Aragonesa.

Els Trastàmara fou una dinastia creada pel fill bastard d'Alfonso XI de Castella-Lleó, que més tard en seria rei amb el nom d'Enrique II. Aquesta família durà només 150 anys, però en tan curt espai de temps, foren reis de Castella-Lleó, Aragó-Catalunya, Sicília, Nàpols i Navarra.

Ferran I.- (1412-16). Dit d'Antequera. Quan només feia 22 anys que els jueus havien estat perseguits aferrissadament, ja començaven a tornar a estar organitzats i a gairebé altra volta dirigir el comerç. Aquest rei, el 1413, feu unes ordenances amb les quals els obligava a viure a barris separats dels cristians, a diferenciar-se d'ells pel vestit i a quasi prohibir-hi el tracte. Preludi del que passaria a finals del mateix segle, el 1492, quan el seu nét conegut per Ferran el Catòlic, fins i tot, els trauria fora dels seus dominis.

En Roger de Montcada, era amb el rei Martí el governador general del regne de Mallorca i, ho seguí essent durant aquests quatre anys. Les llargues estades d'aquest governador al Principat feren que nomenàs substituït a Pelagi o Pelai Unís, el qual es destacà pel seu desgovern, el seu llibertinatge i el favoritisme envers les seves amistats.

Alfons.- (1416-58) V d'Aragó, IV de Catalunya, I de Mallorca i també I de Nàpols a partir del 1442, dit el Magnànim.

La seva (grandesa d'ànim) d'on deriva el seu sobrenom, fou al nostre veure, no massa favorable per a Mallorca. Pensà més en la conquesta

dels Balcans que no amb els regnes heretats.

El rei Alfons feu honor a la seva educació castellana, tenia 18 anys quan posà per primera vegada els peus dins la confederació Catalana-Aragonesa, la seva primera intervenció a les Corts Catalanes la féu en castellà, en pla provocatiu, poc temps després d'haver estat proclamat rei, als 22 anys. Prescindí sempre que pogué de les Corts Catalanes, com a castellar que era, no s'avenugué mai al parlamentarisme constitucional català. Foren obligacions que com a Comte de Barcelona tenia, però que mai li agradaren.

Sempre estigué a favor dels poderosos i en contra dels febles almanco a Mallorca. Fou magnànim, però només pels benestants.

Des de l'arribada del rei En Jaume tots els bisbes de la nostra diòcesi havien estat de parla catalana, 4 de l'Illa de Mallorca, 4 del Rosselló, per tant del regne de Mallorca i, 4 del Principat. Durant aquest regnat els dos bisbes que es nomenaren foren aragonesos i a partir d'ells ja la gran majoria no són de parla catalana. N'hi ha molts de castellans i, alguns d'andalusos, gallegos, bascos, italians i molts pocs de parla catalana.

Es persegueixen de cada dia més els jueus fins el punt que per salvar la pell, el 1435 es feren batejar més de 200, la majoria d'ells havien estat condemnats a mort per escarni a la religió cristiana.

L'any 1447 es comença un nou sistema d'elecció dels consellers del Gran i General Consell, nomenat de (sac e sort) que consistia en depositar el nom dels elegibles dins una bossa o sac i extreure cada any els nous càrrecs. Aquest sistema perdurà fins a l'abolició de tots els nostres drets com a poble pel rei «Felipe V de España», de tant trista recordança per tots els nos castellans.

Aquest sistema encara afavorí més

els privilegiats ciutadans, encara que hi hagué discòrdies entre ells mateixos per uns sentir-se discriminats davant dels altres, motivant les lluites entre els Sureda i els Catlar. Coneguts els primers per (Almudaina) i els segons per (Call).

Revolta Forana.- El progressiu decaïment del comerç ciutadà i l'augment continuat d'imposts sobre la part forana, féu que els comerciants ciutadans s'aprofitassin de la gran feblesa econòmica pagesa per comprar, més ben dit, «apropiar-se» de les terres i, fer que els pagesos passassin d'esser propietaris, a treballar les seves antigues propietats per compte dels «senyors» que, actualment estan desapareixent engolits pels nous-rics que ha produït l'exploació turística que tant ha aforit l'especulació.

Fins llavors la majoria de finques havien conservat el nom anterior a la conquesta. Ara moltes d'elles canvien de nom, adoptant el nom del nou propietari precedides de «ço d'en» que es transformà en el «Son» clàssic de moltes possessions de Mallorca.

La trista situació pagesa els obligà a revoltar-se contra la poderosa Ciutat, encara que les «històries que s'han escrit ens ho descriuen girat de peu». És just que demostrem que la història no sempre és del que l'escriu, sinó que qualche vegada és del que la fa.

L'any 1450, un exèrcit de pagesos a les ordres del manacorí Simó Ballester, a «Tort», Jaume Nicolau, Esteve Font i Tomeu Morer, assajaren Ciutat el 25 de juliol, però el sise dia, el primer d'agost foren rebutjats. Pareix que fora cap acord previ i sols com a manifestació contra l'opressor abús de poder i la fam que patien, féu que sitiassin Ciutat.

El rei, que afavoria als ciutadans, exigí als forans que pagassin els censos endarrerits i, per afegit a la mi-

serable situació de la part forana, els obligà a indemnitzar els ciutadans i els recatxats, (nom que es donà als forans que no s'adheriren a la revolta, la majoria d'ells de la classe benestant). El governador o virrei, en Berenguer d'Oms, encara ho agreujà més, humiliant els forans a pagar 2.000 lliures anuals als ciutadans com a senyal de perpètua servitud i, executant el dia 8 d'abril del 1451, dos dels dirigents que havia aconseguit agafar. Això encengué els ànims dels forans i es revoltaren de nou, arribant prop de ciutat. Venceren l'exèrcit del governador just devora Muro el dia 30 del mateix mes. Aquesta victòria els animà a assetjar de nou Ciutat, des del 5 de maig al 3 de juny. Ara, dins Ciutat ja hi tenien l'ajuda d'un nombrós grup de menestrals, principalment dels paraires i pellissers o pelleters.

El fracàs de les negociacions, féu que el rei des de Nàpols on s'havia entrevistat i promès justícia a Simó Tort, enviàs un exèrcit de mercenaris italians a les ordres del governador o virrei de Sardenya en Francesc d'Erlil, el qual desembarcà a principis d'agost de 1452, venent als forans el darrer dia del mateix mes entre Senelles i Inca. Inicià una ferotge persecució, executà un dirigent pagès i un dirigent menestral a principis del 1453.

El magnànim rei completà l'obra amb un decret pel qual els forans eren condemnats a pagar tots els seus deutes, a pagar la meitat del sou de l'exèrcit, a no protestar pel saqueig comès pels italians que havia enviat, a indemnitzar els ciutadans i els recatxats i per acabar-ho de confitar imposà una mula als forans de 150.000 lliures. Aquestes mesures feren que molts pagesos emigrassin a les riberes mediterrànies, principalment a Còrsega.

No pogueren agafar en Simó Tort fins l'any 1457, ocasió que aprofitaren per executar-lo.

L'historiador Joan Binimelis un segle més tard de la **Història del Regne de Mallorca** ho descriu des de Ciutat encara que era pollencí. Gairebé atribueix totes les atrocitats d'aquesta revolta als forans i silencià molt les comeses pels «senyors» i per l'exèrcit amb vist i plau del rei Alfons.

En Vicenç Mut, sergent major de la Ciutat de Mallorca, per tant a sou

dels poderosos senyors i militars, dos segles més tard encara ho descriu més a la ciutadana que no ho havia descrit en Binimelis.

Qui més s'hi acostava és el ciutadellenc Quadro però això succeïa 4 segles després dels aconteixements, quan el poble ja no ho recordava.

(Continuarà)

Tomito

PIZ - PAZ

Restaurante - Pizzeria

LES OFRECE SU CARTA SELECTA DE
COCINA INTERNACIONAL Y SUS ESPECIALIDADES
EN COCINA MALLORQUINA

Conejo con cebolla.....	850
Lomo con col.....	850
Frito mallorquín.....	650
Berenjenas rellenas.....	850
Mero a la mallorquina.....	850
Bacalao con salsa de tomate y pimientos.....	850
Calamares rellenos.....	850
Arròs brut.....	800
Sopas mallorquinas.....	600
Caracoles.....	750
Lengua con salsa.....	550
Calamares con cebolla.....	600

VINOS TINTOS

Marqués de Cáceres.....	1.650
Faustino V.....	1.900
Faustino VII.....	1.000
Viña del Mar.....	950
Jaume Serra Reserva.....	1.450
Vino de la Casa.....	700
Estrella del Mar 3/8.....	450

VINOS ROSADOS

Marqués de Cáceres.....	1.650
Faustino V.....	1.650
Faustino VII.....	1.000
Viña del Mar.....	950
Mateus Rosé.....	1.675
Pinord.....	1.400
Albatros.....	1.200
Viña del Mar 3/8.....	450
Vino de la Casa.....	700

VINOS BLANCOS

Blanc Pescador.....	1.450
Viña del Mar.....	950
Albatros.....	1.200
Faustino V.....	1.675
Vino de la Casa.....	700
Viña del Mar 3/8.....	450

CAVAS

Cristalino de Jaume Serra.....	1.400
Segura Viudas.....	1.900
Jaume Serra Brut.....	1.650
Codorniu Gran Cremant.....	1.900
Pikolos.....	600

CALA MILLOR - Tel. 58 56 20

Versió light del «Xerrim, Xerram»

Sebastià Vives
«Perleta»

El nostre Batle s'ha decidit a adesar alguns indrets del poble i pareix que poc a poc ho està aconseguint. Les pasteres plenes d'herbes i brutor de l'Avinguda de la CONSTITUCIÓ han donat pas a una zona d'alzines, i a unes voravies (aceras) amb arbres. El dubte que se'ns planteja ara és: Quin espai quedarà a les voravies quan els arbres siguin grossos?... Els vianants podran passar normalment o ho hauran de fer de costat?...

Avinguda de la Constitució (abans).

Aquesta fotografia ja és història. Ja han asfaltat s'esplanada. Ja han inaugurat s'Escola de Música (Es Capellà Mal ara ja no es podrà tornar a queixar... A no ser que ara el molestin els assajos dels tamborers de les processons de Setmana Santa...)

Esplanada de S'Estació (abans).

Però al futur «Parc de Ses Estacions» encara hi ha molt a fer. Els Psociolistas tenien moltes ganes d'inaugurar i

no pogueren esperar a tenir-ho tot enllestit. HO NECESITAVEN... La seva popularitat havia arribat a cotes molt baixes.

El Sr. Batle ja ha fet sa BATLADA que ens havia promès: OMPLIR ES POBLE D'ARBRES. Fa uns anys els germans Pallicer també varen sembrar verdesca a l'esplanada del nou magatzem, per tractar de donar una imatge més ecològica. Però sembrar no és suficient. A alguns indrets els cotxes són aparcats damunt les voravies i faran malbé alguns arbres, com ja va succeir al Carrer de la Mr, per on convendria que hi fes una volteta el Batle. I al Carrer LEPANT, zona de darrera s'antiga BUGHADERIA també aprquen els cotxes damunt les voravies, quan hi ha una senyal que limita l'aparcament a ambdós costats del Crrer, i els municipals ni s'han assabentat. Si no posau unes proteccions metàl·liques als arbres pocs d'ells arribaran a adults. L'ex-batle socialista de Manacor, Jaume Llull també va fer sembrar molts d'arbres, però amb unes proteccions. Així i tot encara els automobilistes se'n carregaren uns quants...

I per arrodonir-ho alguns han estat sembrats uns centímetres dins el Carrer. Quan la soca cresqui n'ocuparan més d'espai de la via pública. Està bé. Està molt bé sembrar arbres, però amb un poc més de professionalitat.

Arbres, arbres i més arbres....

Em pensava, molts ens pensàvem, que els psociolistas volien acabar amb les obres il·legals al camp serverí. Però o no poden o han canviat d'opinió... Com a mostra un botó. Aquest xaletet, encara sense acabar, que hi ha a mà esquerra anant a Artà pels Rentadors, just en acabar sa costa de FETGET. A un racó de la finca un cartell de

publicitat de ... COTESA.

Xaletet a Fetget.

Per aquest camí, encara sense asfaltar, es podrà anar algun dia al POLIESPORTIU FARAÒNIC dels COTESOS-BOYS. Segons fonts ben informades l'empresa que el va construir ja ha finalitzat les obres que hi ha hagut de tornar a fer per subsanar una sèrie de deficiències. Pareix esser que per ses festes de Sant Joan d'enguany ja és podrà inaugurar. Diven que els Psociolistas faran una inauguració a l'americana, amb música (En Woody tocarà es clarinet...), xarangles, globus i un refresc de pinyol vermell. I s'organitzaran tornejos de volei futbol sala i bàsquet amb equips de SA PENINSULA.

TOQUEM FUSTA I ESPEREM D'ASSEGUTS... PER SI UN CAS...

Cap al poliesportiu

Inauguren s'Escola de Música... Sembren arbres... però sa música de ses màquines de sa GRAVERA continuen molestant als veïns de la «Gravillera el Puente S.A.». Quan es decidirà N'Eduard a fer-la tancar?... Quins dels seus companys de Pacte li faran costat quan prengui una decisió tan important?... La pendrà algun dia?...

Sa Gravera continua.

A l'anterior número vos presentàvem en portada al Sr. de Pula guardant endiots, però a un raconet del calaix de l'arxiu de «Sa Font» hem trobat una fotografia que dóna testimoni de la vocació pels endiots des de que era un nadó del de Pula senyor.

Endiots negres mallorquins amb moc vermell com mana la tradició. Però pensau amb deteniment i enteniment que una cosa és guardar endiots i s'altre fer S'ENDIOT... Només alguns privilegiats saben fer-ho bé, s'endiot és clar.

El nuevo catecismo ¿Best-Seller?

Contaba el excelente escritor y mejor sacerdote que fue Martín Descalzo que un humorista español dibujaba el asombro de un ilustre señor que, al abrir el periódico de la mañana comentaba: ¡Qué extraño! Hace ya dos días que no pasa nada en la Iglesia».

Y era cierto. A raíz sobre todo del Concilio la Iglesia saltó a las primeras páginas de los periódicos y noticiarios de radio y televisión y si hoy este fervor ha venido a menos, con todo se sostiene de manera más esporádica. Y decimos esto sobre todo con motivo de la publicación del «Catecismo de la Iglesia Católica» convertido en auténtico «best-seller» aun cuando no haya llegado a figurar así en las listas de muchos noticiarios. Ellos sabrán porque. Pero ahí van unos datos que avalarán lo dicho. En poco más de dos meses de la publicación y puesta en venta del Catecismo se han agotado las existencias en los tres formatos, superando las ventas al medio millón de ejemplares, esperando que la cifra rebase los seiscientos mil al ponerse en venta las ediciones que se preparan en catalán y vascuence. Seiscientos mil ejemplares de ventas de un libro muy voluminoso y en una nación como España, que sufre una marcada y crónica alergia a la lectura, es una cifra realmente impresionante. Y lo cierto es que se ha hecho poca propaganda.

Pero, el ministerio sube de tono si tenemos en cuenta que este mismo fenómeno se ha producido, en mayor proporción todavía, en otros países como Francia e Italia y tampoco dejó de sorprender el éxito de ventas en los restantes países de Europa y de América. Sin exageración se puede asegurar que pocos libros, a lo largo de la Historia, lograron éxito semejante.

Y ahora viene la pregunta obligada: ¿A qué se debe, qué explicación razonable se puede dar a este fenómeno? Seguramente se darán distintas

valoraciones. Unos hablarán de un cierto morbo, una especie de curiosidad malsana para saber que nos depara un libro que forzosamente tiene que tratar asuntos polémicos como el problema de las guerras y su permisividad, el aborto, la eutanasia, la sexualidad, el divorcio, etc. Y algo de esto puede haber y sin duda, este morbo o curiosidad, alentando por los medios de comunicación, habrá favorecido las ventas en alguna proporción, pero jamás serán el motivo real de su éxito de ventas. Lo que si creo, y sin dudar lo más mínimo, es que son hoy muchas las personas que experimentan un profundo vacío en sus almas, debido a la generalizada crisis de valores a que, por razones distintas y diversos caminos, ha llegado nuestra sociedad y, ante este vacío existencial tremendo, se busca en los contenidos de la fe y de la moral auténtica aquella seguridad, seriedad y solidez que en ella, y sólo en ella, intuyen podrán alcanzar. Pueden darse todavía otras razones, pero aquí creo radica la primordial.

¿Cómo nació el Catecismo? En la sesión extraordinaria el Sínodo de los Obispos celebrado en Roma en el año 1985, los Obispos de Asia y Africa fueron los primeros en pedirlo de manera apremiante. El objetivo vendría determinado por el deseo de elaborar y dar a luz un compendio doctrinal claro y seguro con motivo del vigésimo aniversario de la celebración del Concilio Vaticano II. Todos los obispos que asistían en la magna asamblea estuvieron de acuerdo y, presentado el proyecto al Papa, lo aceptó plenamente. A partir de entonces se puso en movimiento una ingente maquinaria. Todos los obispos del mundo católico fueron invitados a colaborar, juntamente con teólogos, moralistas, escrituristas y todas aquellas personas que pudieran ser consultadas por los obispos. Da idea de la labor extraordinaria llevada a cabo el hecho de que sólo las enmiendas presentadas

y estudiadas sobrepasaron la cifra de 24.000.

El objetivo que se marcaron los redactores del Catecismo era entregar a la Iglesia un texto de referencia que marcara los hitos más importantes de nuestra fe y de nuestra moral y que fuera accesible a la mayoría de fieles. En otras palabras, se intentaba exponer (y creo que se ha logrado) de una manera orgánica y coherente la fe de la Iglesia Católica. Cuando hemos asistido a fracasos estrepitosos de ideologías que se presentaban como universales y que han dejado a la intemperie a millones de personas interiormente vacías y sin asideros y cuando, como advierten personas avisadas y entre ellas el Papa, resurgen con gran esfuerzo particularismos que amenazan con fraccionar a la humanidad en bandos irreconciliables, la Iglesia propone, de forma especial a la cerca de mil millones de católicos, un texto orientador que facilite a cada hombre la posibilidad de recorrer su propio camino en libertad y amor. Y en estrecha solidaridad con los demás.

Para no alargar más, dejemos que sea el mismo Papa que defina lo que es el Nuevo Catecismo. Dice el Santo Padre: «El Catecismo de la Iglesia Católica, que aprobé el 25 de junio pasado, y cuya publicación ordeno hoy en virtud de la autoridad apostólica, es una exposición de la fe de la Iglesia y de la doctrina católica atestiguados o iliminados por la Sagrada Escritura, la Tradición apostólica y el Magisterio eclesialístico. Lo reconozco como un instrumento válido y autorizado al servicio de la comunión eclesial y como norma segura para la enseñanza de la fe. Dios quiera que sirva para la renovación a la que el Espíritu Santo llama sin cesar a la Iglesia, Cuerpo de Cristo, en peregrinación hacia la luz sin sombra del Reino».

Juan Servera, Pbro.

BRUNO o el silenci dels mens

Per na Xumbita

Aquest pic l'oblid setmana t'ha fet deixar al teu torreó de Ciutat el teclat de l'ordinador i per això —sentant precedent?— escrius a mà. Abans de començar, però, t'envoltes de l'ambient propici: escriptori d'època, ploma Parker de disseny i carregament clàssic, diccionaris de català i de sinònims catalans, ginlemon i música de Richard Wagner. Crides na *Tata* per a ser testimoni del teu testimoni i ella s'apropa cautelosament vers els teus peus deixant a les rajoles gotetes de sang —i és que després del seu part per aquella nit d'octubre, mentre a la TVE posaven *Psicosis*, acaba d'arribar-li el primer cel.

Sí, *Tominxos*. En retornar de la vila —on has anat per prendre part activa a la presentació d'un llibret sobre la peste serverina (i on has fet albirar uns coneixements professionals un pel tenyits per la conya *cangaseira* dels sopars 'pro canser'), te n'has temut que a Son Comparet havíem rebut la visita la visita del capuser de torn. Aquest, clar, pretenia lliurar la seva llavor al punt 6 de na

HERRERIA MARTINEZ

Forja y artesanía SOMOS ESPECIALISTAS

C/ San Antonio

Tel. 56 75 16

SON SERVERA

Tatillas. A llavors, has pujat sa cusa a sa torre, l'has dat un parell d'ossos de costelles i has descoberts els immaculats rubis que de bell nou t'anuncien la seva primavera. I naturalment, has recordar en **Bruno**, el pare de les seves criatures, hores d'ara gemegant allà lluny, a una cabanya del camí de Son Negre, just a la sortida de Felanitx cap a Palma.

Sempre recordaràs aquell matí de desembre quan aparegué l'esburbat d'un **Bruno** cansat i amb aspecte d'haver lliurat un combat. Et sorprengué el fang de les cames i, sobretot, la sang que li regalimava per la part baixa dels seus morros. Ben poc després et comunicaren la causa: el llaurador negre del coll blanc havia dat mort dues ovelles. I no passà un dia quan la seva germana, **na Georgina**, t'anunciava, triumfal, una segona matança, ara un petit men d'en Tomeu Morey, **Alia iacta est**. La blanca i polissona **Georgi** partí cap a l'exili, una llarga travessa per Saon Sardina, el Castell de San Carlos de Porto Pi i, finalment, el llogaret de **Son Mesquida** a un parell de kms. de Felanitx. Ara resta feliç amb nova família, fermada al matí a un llarg filferro, corrent al capvespre entre albercoquers i dormitant sobre algues a la nit.

Ha passat un poc més d'un any d'ençà els primers enfrontaments entre els teus cans i les ovelles d'en **Joan Serol** quan en **Bruno** ha tornat a sentir l'instint de la sang. Tothom t'havia advertit que aqueixa malaltia

no té cura i tu t'has resistit, inculcant les malifetes a les influències, femenines, de la sin par **Georgina**. Un cap de setmana, emperò, mentre estaves embolicat amb la memòria de l'oposició, en **Brunollan** escoltà el balagar i les esquelles. El resultat depà un cinc a zero brutal. L'alarma tanmateix sonà tard.

Ja veus, **Tomillos**, el que els deus han destinat pels teus hereus. Una bogeria d'impossible control de no ser l'eliminació de tots els anyells que pasturin per les seves rodalies. Els cans, efectivament, també són víctimes —ahora que en fan víctimes— del dissortat funcionament del seu capet. A llavors, la major part dels seus amos, els sacrifiquen d'un tir. O els pengen d'un arbre com feien amb els bandolers els **cowboys** de la **Metro**. Sense cap dubte, la resolució és així mateix força violenta. Un ca loco, un ca assassí —ja sigui d'ovelles, ja de gallines, ja àdhuc de conills (!)— no meix viure. La sentència és instantània, com també la seva immisericòrde execució. I pus.

La malaltia d'en **Bruno** t'ha fet pensar en la pel·lícula d'en Sam Fuller **white dog**, on un hermós exemplar de ca policia havia estat adiestrat per a matar homes de color; el film conegué una estranya censura per part dels dirigents americans, sorprenent car aquests n'al·ludien —i no pas sense raó— que la història podia motivar que els racistes se-

guissin l'exemple. Els homes en tenim part de responsabilitat puix hem preparat els cans com a eina per depredar i després els pretenem dòcils, manejables. La bojer procedeix, doncs, d'un desequilibri que, presumiblement ve d'antic ja que lliga amb el desencertat abús d'una domesticació neolítica. La resta és conseqüència dels capritxos de la natura. Aixó mos trobam amb cans aparentment molt simples que amaguen una violència terrible. Les escomeses als menys impliciten vertaderes manifestacions de descàrrega d'una ràbia contenida, d'una fúria reprimida tal volta pels anys i anys d'obligada submissió. En **Bruno** és un fidel paradigma, al manco així ho palesa la torpesa dels seus lladrucs.

Però la seva incontrolada virulència també t'ha fet entendre un bon grapat d'accions humanes, desventuradament massa sovintejades als temps presents i que comporten agressivitats igualment d'impossible deteniment. Assassinsats incomprendibles atribuïts a persones d'aspecte si fa no fa «normal» (el **Yorkshire reapper** era un perfecte pare de família; com també n'era un al·lot el seu homòleg de Boston i així un larguís-sim etcètera), crims de psicòpates autoil·luminats per les forces del mal, violacions de tota casta per febles i sàdics mentals, raptés i explotacions d'infants... Obviament, la societat dels humans procura respondre amb una altra lògica i tanca els

Fontanería
Calefacción
Energía Solar
B. Sumergidas
Piscinas

Muebles de baño y accesorios
Aire acondicionado

Instalaciones
de gas:

Butano
Propano
Ciudad

RAFAEL MARTIN CALAFAT

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

**FINANCIACIÓN DE SU
INSTALACION DESDE
6 MESES HASTA 5 AÑOS**

*** ——— *** ——— ***

**El problema de la cal en
su agua, resuelto por
sólo 16.000 pts.**

pertorbats dins sanatoris i/o presons d'on, de vegades —per llur natural excel·lent conducta— surten per a refer ineludiblement les seves malifetes. Cans i homes són, idò, vícti-

mes per igual —i en fan víctimes— de similars mals per mor de males-

formacions congènites i/o de vides i educació insanes.

Davant aquestes malanances la nostra actitud és i serà sempre susceptible de tota opinió i comentari. Per desgràcia són bastants els assassinats de menors que s'haguessin pogut evitar amb actuacions diferents dels responsables de torn; i, al contrari, és segur que deixant sortir al carrer a alguns malats s'han pogut refer conductes que de continuar aqueixos entre reixes haurien esdevingut criminals incurable. Tot n'és discutible car tot és arriscat. El dilema estreba en el difícil encertament de cada cas. D'ací el perill, i d'ací també la grandesa; d'ací la crítica —justa— a tanta i greu errada i d'ací la comprensió i el reconeixement atesa sempre l'aleatorietat del demà.

Post scriptum

Després de quinze dies d'estada a la barraca del camí de *Son Negre* hem recuperat *Bruno*. Com a infeliç que és no entén el seu captiveri com tampoc que hagi de passejar amb un morral de plàstic i cuir. Els mens, mentre, han deixat d'exhibir les seves llanes, blanques per l'altra banda de na Magra. El seu silenci torna a regnar. Tan sols resta que no desperti na *Kali* i demani del nostre *Brunoyin* una nova i estúpida immolació ovina; un sacrifici tan futil i aberrant com el que magistralment va descriure Rabindranth Tagore a la seva peça teatral *Bisarjan*. Certament, com assenyala a la seva dedicatòria el dramaturg i poeta bengalí, cal resistir valentment per causa de la pau just quan la *'Deesa de la guerra exigeix el sacrifici humà'*.

TABERNA GALLEGA

ESPECIALIDAD EN PULPO
TAPAS VARIADAS
RIBEIRO

Calvo Sotelo, 11
Tel: 56 71 81

Son Servera

El control dels pares i el consum de drogues a Balears

La Secció de Promoció de la Salut del Servei d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca, desenvolupa periòdicament estudis epidemiològics sobre consum de drogues entre la població juvenil de les Illes. En aquest cas, 720 joves de ambdós sexes entre 16 i 18 anys han participat a un estudi sobre la relació existent entre control familiar, interiorització de les normes i consum de drogues.

En general, i contrariant un poc la impressió que els adults tenen de que els fills viuen de forma negativa el control que ells exerceixen, les dades de l'estudi indiquen que el 78% dels enquestats pensen que els seus pares mantenen un control adequat sobre ells. Les al·lotes pensen estar més controlades que els al·lots pels seus pares. Sols un 17% considera que els seus pares haurien de controlar-los menys i un 5% que els seus pares haurien de controlar-los més.

Els resultats de l'estudi posen de manifest que l'existència d'un control exterior i d'una interiorització de la norma correlacionen amb baix consum i amb retràs a la iniciació en l'ús de qualsevol droga legal o il·legal:

1) El control familiar, que ve determinat per l'existència de normes familiars que actuen com control extern de la conducta de l'individu, s'ha demostrat al nostre estudi estadísticament relacionat amb evitar o disminuir les probabilitats d'accés de l'individu a situacions d'oferta de droga.

2) La interiorització de la norma, és un mecanisme interessant perquè si es produeix en el jove la seva influència continuarà quen, per exemple, per edat, el subjecte queda fora del control familiar. Així s'ha demostrat al nostre estudi que l'adequada interiorització de les normes és un

element preventiu en el consum de drogues, especialment il·legals. Amb tota probabilitat els processos educatius (especialment familiars) i aspectes relacionats amb una bona comunicació amb els pares són els responsables d'una bona internalització de la norma.

3) Tant l'absència de control com, per altra banda, un control excessiu i rígid condicionen, segons el nostre estudi, elevats consums de drogues. És a dir, si els pares abusen del control (essent intransigents i dominants) o no l'exerceixen (essent massa permissius i dèbils), hi ha més possibilitats de consum que si realitzen un exercici raonable i firme de l'autoritat.

4) El control exterior com factor de protecció del consum de drogues disminueix amb l'edat. D'aquí la importància de que el jove disposi de mecanismes interns de control, com una interiorització de la norma, que actuïn com factors de protecció en el moment en el que es produeix l'oferta de drogues, neutralitzant la pressió de grup i afavorint la presa de decisions.

5) El control exterior actua més com factor de protecció als al·lots que a les al·lotes. Això és perquè la població femenina està més uniformement controlada.

6) Es podria pensar que a la nostra cultura probar l'alcohol no és específic de cap subgrup de la població; pràcticament tothom a qualche moment ho consumeix. Lo que podem observar és que a major vigència del control extern o intern, més tard s'ha produït l'inici en el consum d'alcohol.

7) El consum familiar de drogues és un altre dels factors de risc que no podem oblidar. A major consum familiar de drogues, major consum per

part dels fills.

Els resultats del nostre estudi, que proporcionen dades sobre la connexió del control extern i la interiorització de la norma amb el consum de drogues, permeten replantejar-nos el paper educatiu dels pares i les seves implicacions en la prevenció. Moltes vegades els pares són incapaços de distingir entre l'exercici de l'autoritat i l'abús de poder. Altres vegades, volen evitar frustracions als seus fills o els preocupa massa que els seus fills sien diferents dels demés, i així tendeixen a donar-lis tot el que demanen.

Però, segons les nostres dades, és evident que el tema de l'exercici de l'autoritat per part dels pares ha d'ésser reconsiderat. La prevenció hauria de tenir en compte el millorar la informació dels pares sobre aquests temes, així com dotar-los de majors facilitats de comunicació entre ells, de forma que puguin contrastar els criteris uns amb els altres, de reassegurar-se mutuament, i lograr assumir el rol que s'espera d'ells; rol que té que veure amb l'establiment per una banda de normes familiars que actuïn a nivell de control extern, i per l'altra, d'unes òptimes condicions familiars que permetin al nin una adequada interiorització de les normes, facilitant-lis així el procés de maduresa de la seva personalitat, i prevenint d'aquesta manera possibles consums de drogues durant l'adolescència.

La tasca preventiva està en assegurar l'existència, per mínima que sia, d'aquest necessari control sobre els individus, però també en assegurar que aquest control pugui ésser assumit per l'individu com una cosa seva, convertint-se així la norma en un factor de protecció molt més eficaç.

Los niños humillados (2)

Se ha dicho que la niñez es la etapa más feliz en la vida de un ser humano. Yo lo duda basándome en lo que muchos escritores han relatado de sus recuerdos de la infancia y fiándome de mi propia experiencia y de lo que descubro en los demás. Creo que muchas veces damos por bueno algo de lo que tenemos ideas muy borrosas y que contrastamos con momentos más cercanos a nosotros, momentos de lucha por la vida, entretegidos con toda clase de sufrimientos. No, en los seres humanos no existen espacios de plena felicidad. Nacemos llorando y llorando morimos. Con el uso de la razón, a los sufrimientos físicos, que comienzan con el corte del cordón umbilical, se añaden los sufrimientos psíquicos, morales. Quizá nuestra única etapa feliz fue cuando estábamos defendidos de toda clase de agresiones, en el seno materno. El dolor es la herencia más segura que se nos reserva en el banco de la vida.

Pero retrocedamos al objeto de estos artículos. ¿Son de veras amados los niños, están protegidos? Una larga cadena de hechos, con la evidencia y tozudez de la realidad, me llena de dudas y me deja confuso.

Cierto que existen muchos niños que han sido deseados, amados ya antes de nacer, niños ciertamente superprotegidos. Pero a la par ¡cuántos de ellos han experimentado en sus carnes del desamor, el abandono, el odio incluso! ¡Cuántos de ellos han sido y son víctimas inocentes de los desórdenes de los mayores!

Por un breve espacio de tiempo me entretuve en coleccionar noticias aparecidas en los periódicos y noticiarios, y de los que son dolorosas víctimas los pequeños, y ciertamente el mosaico que de ello resulta no es nada alagador. Veamos solamente algunas muestras.

Con una reiterada frecuencia se nos habla de niños y niñas violadas por sus propios padres. Fácil es comprender que hecho tan nefasto forzosamente ha de causar un profundo trauma a quien lo padece y que lo marcará para toda su vida. Se escribe bue los casos conocidos no llega a un diez por ciento de los reales ¡Espantoso!

No hace mucho la Unicef publica un documento titulado «La condición de la infancia en el mundo» y, entre otros, presentaba este dato aterrador:

en el año pasado murieron de hambre en el mundo «cada día» 250.000, si ¡doscientos cincuenta mil niños! Y esta increíble hecatombe infantil ocurría cuando Europa y América ricas no sabían que hacer con sus productos alimenticios excedentarios.

Continuemos con datos propiciados por la Unicef: En toda la América latina, pero de manera especial en Colombia, Guatemala y Brasil se producen con increíble reiteración torturas, desapariciones y asesinatos de niños. En los últimos cuatro años, solamente en Brasil, fueron asesinados por los «Escuadrones de la Muerte» y por la policía, más de siete mil niños sin que las autoridades intervinieran en momento alguno.

Inglaterra es una de las naciones más ricas y civilizadas, pero también es un país en el que los niños son torturados con mayor frecuencia, dándose el caso paradójico de que la máxima pena económica que puede imponer un juez por malos tratos a un niño es la mitad de la que se impone por maltratar a un animal.

No hace muchos los periódicos

LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

daban la noticia de unos padres que habían enterrado con vida a una hija de siete meses y de otra madre que había arrojado a sus cuatro hijos en el mar.

En la localidad de San Quirce de Basora una niña de diez años es violada y posteriormente asesinada.

En Alemania hay montado un pingüe negocio con miles de películas pornográficas para videos y que tienen por protagonistas y víctimas a niños y niñas.

Se sabe que en Brasil existe una vasta red de prostitución que utiliza a niñas indias del Amazonas como carnaza para los buscadores de oro en la selva. El mismo Brasil que hace unos meses nos daba el magnífico ejemplo de jugar al corrupto Collar de Mello, jefe del gobierno, permite que en las calles de sus grandes ciudades se prostituyan más de medio millón de adolescentes.

Se asegura por expertos en este nauseabundo asunto que el mayor mercado de prostitución de menores

está en Norteamérica y que este mercado mueve miles de millones de dólares.

Hace meses pudimos leer, asombrados, en la prensa, y como una noticia más, que un profesor de humanidades de un colegio de Barcelona llevó a todos sus discípulos a un Sex-Schop, asegurando que lo había hecho «para dar una clase de antropología». Esto antes simple y llanamente se hubiera llamado corrupción de menores.

Más cerca de nosotros: Hace unos meses un periódico de las Islas aseguraba que en Manacor se denunciaron en el pasado año más de cien casos de niños maltratados.

Hace poco se reunió en Bankok el Consejo Pontificio para la Familia para tratar de la explotación sexual de los niños. En la declaración final, entre otras cosas se afirmaba: «Se trata de formas actuales de esclavitud que degrada a la persona, que causa gravísimos desequilibrios físicos, emocionales y espirituales en

cada niño explotado, incapaces de salir del ciclo de esclavilización, además de degradar el don divino de la sexualidad, la intimidad y ternura humanas hechas puro objeto de comercio».

En Informe Semanal pudimos ser testigos de como miles de menores ejercen la prostitución callejera en Moscú y otras ciudades rusas.

Y no hablemos del aborto denunciado continuamente por el Papa, por la Iglesia en general y por la ciencia médica como el más espantoso de los crímenes. De él escribía el filósofo español Julián Mirás: «El aborto es lo más abyecto que ha sucedido en lo que va de siglo».

Termino, pero no me resisto en otro posible escrito, a hacer algunas reflexiones consecuencia de lo anteriormente escrito y de otros sucesos pariguales que no dudo lo más mínimo tendrán lugar antes que aparezca el próximo número de «Sa Font».

Juan Servera, Pbro.

SUPERMERCADO SON SERVERA

OFERTAS QUINCENALES

... VENGA Y COMPRUEBE QUE PRECIOS...

C/ Presbítero Pentinat, 3 Tel. 56 71 76 SON SERVERA

La casa de la vila

«... la casa del municipi de Son Servera començà a ser de l'Ajuntament l'any 1.857. He sentit a dir que abans de tenir aquesta casa l'Ajuntament, n'usava una, propietat de D. Ramón Servera de ca s'Hereu (part d'ella era lo que és es Cassino d'en González) encara que moltes juntes se tenien a ca dit Senyor.

Però la que avui posseeix era de Dª Margalida i Dª Isabel Serra, germanes de D. Miquel Serra, que morí Rector de Sineu. Segons escritura de compra-venta, feta per el Notari D. Gabriel Estelrich el 28 d'agost del indicat any, l'adquirí l'Ajuntament per 925 lliures, essent Batle D. Salvador Nebot.

Com no tenia fondos la Sala, és a dir, perquè els fondos eren massa fondos, se feu un emprèstit, i deixà la cantitat l'Amo Antoni Lliteres, de Pula, (Q.D.T.), gran propietari i pare d'una de les famílies més honrades i bones cristianes del poble.

Dita casa està bastant ben situada; podem dir que a un dels punts més centrals de la vila. A una de les seves dependències hi ha el Jutjat Municipal. Se compon, además d'una sala d'entrada, sala de sessions, molt gran, i archiu, tot això a la planta baixa. A damunt i part de la planta baixa hi ha l'escola pública...»

Es poco lo que se puede añadir; tan solo, que la casa (Ayuntamiento) que se refiere el autor, es lo que es hoy la Granja Servera (la parte trase-

ra) Los que tenemos cierta edad recordamos perfectamente cuando estaba instalado allí el Ayuntamiento o la «Casa de la Vila».

A principios de los cincuenta la compró D. Jaime Servera construyendo, como ya he dicho la Granja

Servera.

Donde tenemos instalado el actual Ayuntamiento, ya era propiedad del municipio. Lo compró a principios de los años cuarenta.

Mateo Servera «Fena»

COMERCIAL ELECTRICA FULLANA INSTALACIONES ELECTRICAS

C/ Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45

SON SERVERA

Presentació del llibre «La pesta de 1820 a Son Servera, Artà i Capdepera»

de Joana Sureda i Trujillo

Abans de presentar el llibre «La pesta de 1820 a Son Servera, Artà i Capdepera» crec que és ben just i pertinent presentar prèviament a la seva autora, Joan Sureda i Trujillo.

Joana Sureda va néixer a Ciutat l'any 1942, encara que les seves arrels són artanenques, com artanenques són les nostres arrels serverines. Aquest tret comú ens fa, d'entrada, acceptar el llibre amb sentiments i comprensió fraternals.

Joana Sureda té també unes qualitats personals molt rellevants. És metge, doctora en Medicina per la Universitat de Barcelona, especialista en diverses matèries i articulista de temes sobre història, medicina científica i de divulgació mèdico-social. I, per afegit, és artista-pintora ben notable. Miquel Servera Blanes la defineix com a «pintora de gran sensibilitat pels temes florals, exposats ja a sales estatals i estrangeres».

Darrerament ha publicat un llibre sobre el seu oncle, «El Pintor P. Blanes Viale» de «marcada tendència classicista i modernista» que tanta influència política i cultural tingué a l'Uruguay, als Països del Plata.

El seu entorn familiar també ens poden ajudar a entendre la seva configuració cultural, artística i científica: El seu padrí, Miquel Sureda Blanes, fou el metge que introduí amb el Dr. Ferran la vacuna anti-ràbica amb tècniques importades de París, co-fundador de l'Institut Anti-Ràbic de Palma en època de gran contagi.

Oncles seus són: Francesc Sureda Blanes, fundador de l'Escola Lulística i Josep Sureda Blanes, apotecari i escriptor. El seu pare, Josep Francesc Sureda Blanes, és metge, pintor i membre de la Real Acadèmia de Medicina.

(Amb un refrany foraster, castellà, podem dir: «De casta le viene el galgo».

ESTRUCTURA I CONTINGUT DEL LLIBRE

El llibre que presentam és part de la tesi doctoral de Joana Sureda sobre la Real Acadèmia de Medicina de Palma amb la qual obtingué el doctorat amb la qualificació d'excel·lent «cum laude».

Té com a fonts bàsiques les dues úniques monografies que s'han publicat sobre la Pesta Bubònica de Son Servera, una del Dr. Joan Lliteras (Guasp 1821) i, l'altra, més recent del nostre recordat Dr. Pere Servera Nebot.

D'entrada es pot advertir que alguns trobaran el llibre massa fred, mancat de consideracions sobre l'entorn social i de formes literàries que sensibilitzin el lector... Això, però, esdevé garantia del seu rigorisme científic i de màxima objectivitat. No oblidem que certes interpretacions o recreacions més o manco subjectives no solen tenir cabuda a les tesis doctorals.

El contingut és, òbviament, la descripció de la malaltia extraordinària-

ment contagiosa que en poc temps -un mes- s'extengué als pobles de Son Servera, Artà i Capdepera: La Pesta Bubònica de l'any 1820.

Sobre l'origen o focus de la pesta, s'apunten al llibre les dues versions conegudes.

La més legendària: la del vaixell grec que descarregà a la nostra costa un mort apestat. L'enterraren a la platja i damunt el munt d'arena que formava hi deixaren el seu capot contaminat. El capot va ser recollit per un porquer i fou la causa inicial del contagi.

L'altra, amb més credibilitat històrica és la que ressenya el Dr. Lliteras Certifica que el 15 de maig de 1820, al Carrer Nou, Joan Servera, espòs de Francesca Brunet, morí de pesta bubònica. Ell i el seu veïnat, un tal Morey, pujaren a un vaixell per treballs de descàrrega, on es contagiaren.

Sembla evident, que degut a la situació estratègica de Mallorca dins el Mediterrani, el contagi vengué per mar.

L'autora ens fa notar que aquesta epidèmia és la més terrible que ha sofert en varis segles la nostra Illa, tant per la duració com per la incidència. El 8 de juny, eren ja quatre-cents els morts registrats.

Al llibre s'apunta que el poble passava una etapa de misèria extrema. Havia plogut poc i les terres primes ni granaren, ni fruitaren. S'havia de importar els comestibles.

Aquesta probresa, influiria, certament, en la falta d'alimentació i per conseqüència en la manca de defenses de l'organisme.

Els facultatius, metges i apotecaris, estaven alarmats i presentaren a la Junta Superior de Sanitat (l'actual Real Acadèmia de Medicina de Palma) un pla preventiu i terapèutic.

Encara que la malaltia no estava definida feren una descripció de la patologia observada (calentures, bubons, vòmits, etc.) perquè els ajudas-

JOANA SUREDA TRUJILLO

LA PESTA DE 1820

A SON SERVERA, ARTÀ I CAPDEPERA

EL TALL

sen a aclarir el mal i la teràpia a seguir.

Els metges de l'Hospital es desplaçaren a Son Servera, entre ells el Dr. Pasqual, que poc temps després moriria contagiats. El seu diagnòstic és imprecís.

Com senyala Joana Sureda, els tres metges de Son Servera, amb molt d'encert havien procurat evitar el contagi separant els malalts dels sans, establint dos campaments, un a Son Corp i l'altre a Son Jordi, per fer la «quarentena».

L'autora del llibre destaca que els mallorquins foren els primers d'Europa que defensaren el sistema quarentenari, establint els «lazarets» on tenien la gent en observació.

També es creà un cordó militar que manava el brigadier de l'exèrcit Tomàs Verí, i, com a cap de tropa, Tomàs Ferrer.

Els militars no solament aïllaren Son Servera sinó també tota la comarca del Llevant Insular. La comunicació era total. Fins i tot per mar: Un bergantí guardacostes amb 50 tripulants a bord, vigilaven, nit i dia, tots els actes de cabotatge.

Així i tot, el número d'apestats seguia en augment.

Entre els personatges curiosos que desfilan pel llibre apareix el metge inspector de Sanitat, el Dr. Almodovar, figura esperpèntica, maniós i covard, que per por del contagi duia com a vestit un sac encerat, guardant una certa distància dels malalts, tot mirant els bubons d'enfora... La gent es resentí de la seva actuació, tan poc ètica i el ridiculitzaren, enviant-li anònims.

En contraposició, els metges de Son Servera i Artà tingueren un comportament admirable, fins i tot

heròic, especialment el Dr. Lliteras.

El tractament que donaren els malalts consistia, a més del «lazareto», en purificar amb aigua i vinagre totes les coses (fins i tot les modes).

El Dr. Lliteras coneixia les experiències de Lluís de Pavia, capellà i metge del lazareto d'Esmirna que deia que l'oli d'oliva era l'única profilaxis efectiva. Per això untaven el cos del malalt amb oli tebi i l'embolicaven amb llençols. Aquesta mesura, feta per esma, resultà molt eficaç ja que sense saber-ho evitaren les puces que eren agents transmissors de la pesta.

S'enterraven els morts en calç viva i cremaven la seva roba. Les cases romanien tancades.

També feren experiències de vacuna: inocular el pus dels bubons. Però no es va tenir èxit. La pesta seguia.

Administraren també la quina com a remei molt eficaç ja que era un antipalúdic prou reconegut. També alcanfor unit a l'extracte de quina. Els bubons eren cauteritzats (cremats amb àcid sulfúric) i fins i tot feien prendre oli com a laxatiu.

Moltes altres coses d'aquest llibre ens poden ajudar a conèixer millor aquest esdeveniment important de la pesta de 1820. Però, a més, pot ser un bon punt de partida per a ulteriors estudis i investigacions històriques.

Vull felicitar cordialment a Joana Sureda Trujillo per aquesta obra i, al mateix temps, com a servidor, agrair-li aquesta nova aportació històrica i científica.

També a l'Ajuntament de Son Servera per haver recolzat aquesta publicació, així com altres activitats culturals que poden estimular el nostre poble, fent-li recobrar i avaluar la seva identitat.

Gràcies, per descomptat, a l'editor, el bon amic Leonard Muntaner, que no té por d'arriscar-se a la imprescindible tasca d'editar llibres.

I, finalment, moltes gràcies a tots vosaltres, per la vostra assistència a aquest acte i per la vostra amable atenció.

Ramon Ballester
Monestir de La Real 19-III-1993

IV Setmana Cultural

Nuevamente la Escuela de Adultos de Son Servera realizó con notable éxito la Setmana Cultural. A pesar de ciertos aspectos, ciertas mermas en los actos, tanto en cuanto a las distintas muestras del material expuesto, como en cuanto a asistencia a los diferentes actos participativos, léase conferencias, coloquios, etc., es indudable que esta Setmana Cultural que año tras año Les Escolles Velles vienen presentando, ha calado entre la ciudadanía. Gustamos todos de ver los distintos objetos y prendas realizadas en los diversos talleres de este Centro de Adultos, donde, además de manualidades, llevan a cabo una verdadera lucha en pro de la preparación de los que en su momento no pudieron acceder a un aprendizaje en las distintas materias que allá se imparten, Lenguas, Graduado en sus dos niveles, etc.

Ni que decir tiene que esto ha de continuar por el bien de nuestro municipio, con mas subvenciones, tanto por parte de nuestro Ayto., que es quién gestiona el asunto, como por parte de los Organismos «comunitarios» que intervienen en el tema.

Por otra parte, no sería justo reconocer la labor de los maestros que en el Centro Escolles Velles imparten clases y se desvelan por el buen funcionamiento del mismo, desde la parte puramente burocrática, hasta la docente, pasando por todo lo relacionado a organización, y otras áreas que no vienen al caso.

Finalmente, nuestro Ayto. Sustenta todo el sistema desde su puesta en marcha. Los comienzos fueron bastante difíciles, aunque eso sí, con mayor colaboración por parte de otros organismos, pero no deja de ser complicado montar todo un sistema de enseñanza y preparación de adultos en un pueblo donde nada había al respecto. Ahora, a pesar de que las subvenciones no son tantas, a pesar de que es el Ayto. quién corre con la mayoría de los gastos que supone mantener este sistema, es obligación del mismo seguir apo-

yando con todas sus fuerzas, seguir adelante. Esta será una buena inversión el día de mañana.

Para acabar, mi enhorabuena al cuadro docente responsable de esta Setmana Cultural por su trabajo a lo largo del año escolar, que en cierta manera, se vé, en parte, reflejado en esta semana dedicada a la cultura, en la que, conjuntamente con los alumnos, son los verdaderos protagonistas de la obra, a pesar de que las medallas y los parlamentos se las cuelguen y los hagan la parte «Oficial».

Restaurante Bar
PORT - VELL
CUINA MALLORQUINA I INTERNACIONAL
****DE BELL NOU AL SEU SERVEI****

Cruce Costa de los Pinos
 Son Servera (Mallorca)

Reservas al
 Tel. 56 79 02

Port Vell, nova cuina

Ens trobam avui dinant amb en Guillem Nadal, més conegut com a «Guillem des Port Vell», gran amic i bon col·laborador d'aquesta publicació. El motiu que ens ha duit a compartir la taula no és altra que donar a conèixer els canvis que en Guillem ha introduït per aquest any 1993 en el seu local.

-Guillem, què és que vols fer enguany en el Port Vell, quina diferència contempla i conté aquest canvi?

-Bé, els canvis seran estrictament referits al menjar, a la carta de plats. Abans el que fèiem era una feina més selecta, amb articles costosos com el peix fresc, de tot tipus, la carn també de la mateixa qualitat, el que feia que a l'hora de passar factura al client, li havies de cobrar el que realment valia, la qual cosa no vol dir que fos car, emperò, no tothom podia venir cada cap de setmana i ni molt manco cada dia a menjar aquí. Per això, com abans he dit, els canvis es tractaran de fer una cuina bona de tipus mallorquí, amb bones viandes, perquè el resultat final sigui una bona cuina amb un bon preu, ASSEQUIBLE A TOTES LES BUTXAQUES. Ademés hi haurà uns plats de cuina internacional, i de tant en tant un poquet de peix fresc, però amb mesura. Per altra banda tot encàrrec que els meus clients em facin, amb antelació, lògica els ferem.

-Vol dir que la «crisi» ha arribat també a la cuina de selecció?

-Indubtablement, la crisi ens afecta a tots en general, i la bona cuina de peix i marisc val «duros».

-És a dir, el que vols fer és donar una bona cuina més assequible per a tothom?

-Efectivament. Pensa que la cuina mallorquina és més barata de fer, ja que els ingredients són més barats. Pens que així podrem donar un bon servei de qualitat, a millor preu.

-A més d'aquest canvi, penses fer qualche tipus de menú diari?

-Sí, ara ja estam fent un menú diari, on pots triar entre tres o quatre primers i altres tants de segon, a més de vi, pa i olives i les postres. Ara

En Guillem és sobradament conegut per tots nosaltres, per la seva trajectòria a dins el món de la Restauració, cosa per la que sense més preàmbuls passarem a que ens expliqui en què consisteix aquest canvi, aquest nou estil que vol imprimir en el Port Vell, bell Restaurant amb una situació excel·lent davant la mar.

bé, com abans he dit, sempre tendrem qualche peixet fresc per qualcú que vulgui sortir una mica de la cuina mallorquina. Aquest menú es dona de dimarts a dissabte inclòs.

-Bé, Guillem, enguany veig que has canviat de cuiner. Aquest dinar que ens ha fet la nova cuinera, na Joana Maria, persona prou coneguda a Son Servera, podem dir que serà més o manco la línia de cuina mallorquina i casolana que a partir d'ara fareu. Quina opinió et mereix com a cuinera na Joana Maria?

-Bé, encara és un poc prest per donar-te la meua opinió. Pensa que fa uns dies que ha començat. Ara bé, fins avui el que ens ha cuinat ha estat molt bo. Pens que serà la cuinera ideal per dur endavant aquesta nova etapa a dins el Port Vell, fent cuina tradicional.

-Vol afegir res més?

-No, senzillament que esper que aquests canvis dels que hem parlat tinguin una bona acollida entre els clients i que tot vagi damunt rodes.

-Gràcies Guillem, ara aprofitarem per fer unes preguntes a na Joana Maria.

Joana Maria, quin temps fa que fas feines a dins la cuina, dins la restauració?

-Més o manco uns deu anys.

-Supòs que això de la cuina sempre t'havia estirat un poc?

-Sí, això és com un corc, quan ho proves ja no ho deixes. A ca nostra sempre feia coses i fins que em vaig decidir.

-Joana Maria, aquest sempre ha estat un restaurant amb prestigi per a la seva cuina selecta en peix fresc i marisc, amb un gran professional en els fogons. A partir d'ara, dins la nova línia, quins plats ens oferiràs a la nova carta?

-Bé, de moment farem cuina mallorquina, des d'un TUMBET, fins a una GRANADA, passant lògicament per tot tipus de plats de carn i ploma a l'estil mallorquí, CONILL AMB CEBA, LLOM AMB COL, TORDS AMB COL, FRIT MALLORQUÍ, SOPES MALLORQUINES, ESCABETXO, ESCALDUMS, etc. A més, també es faran unes especialitat que aniran variant de tant en tant com: PUDING DE SALMÓ, ALBERGÍNIES FARCIDES DE RAP, CALAMARS FARCITS, PANADES DE VERDURA, PEIX AL FORN.

-És a dir, tot el que entri dins la cuina mallorquina però amb un estil casolà i gustós.

-Bé, idò, Guillem, Joana Maria, sort i que trebal·leu «a tuti ple».

Prou d'imposts cap a Madrid!

Nacionalistes de Mallorca

Amb aquest lema el PSM-Nacionalistes de Mallorca hem iniciat una campanya de denúncia i conscienciació ciutadana sobre el que considerem una espoliació fiscal que pateixen les Illes Balears. A la vegada volem donar a conèixer les repercussions del Pacte Autòndmic, firmat a Madrid pels senyors González i Aznar, que condemna les nostres Illes a una autonomia de tercera: no assolirem competències importants que ja tenen les autonomies plenes en matèria de sanitat i seguretat social, hisenda, ordre públic, planificació econòmica, administració local, justícia... mentre que la d'educació, bàsica per normalitzar l'ús del nostre idioma, no es començarà a transferir fins l'any 1996.

Però, a més a més, sense recursos econòmics no hi pot haver vertadera autonomia política, i s'ha de dir que la participació en els ingressos de l'estat és discriminatòria per a Balears. L'actual sistema de finançament estableix que les Comunitats Autònomes d'igual nivell de competències com la nostra es finançaran amb 27.730 ptes/habitant, mentre que les Illes Balears ho han de fer amb 23.730 ptes/habitant. Amb la particularitat que aquest càlcul està fet amb el cens de 1988, que aquí era de 60.000 persones menys, i sense comptar la població turística que utilitza uns serveis públics.

Un altre front de finançament són els Fons de la Comunitat Europea que suposen una mitja de 7.488 ptes/habitant a tot l'estat espanyol, mentre que a Balears sols ens toquen 728 ptes/habitant.

La redistribució de recursos entre les comunitats autònomes és el Fons de Compensació Interterritorial, del qual les Illes Balears n'estan excloses des de l'any 1989, i a les deu comunitats que el reben les suposa 8.700 ptes/habitant.

Sumant totes les transferències estatals i comunitàries, i sense comptar els tributs transferits, les Balears reben 6.998 ptes/habitant anuals, mentre que la resta de comunitats autònomes d'igual nivell de competències reben una mitja de 29.515 ptes/habitant.

Apart del finançament de la nostra autonomia, hem de valorar les inversions estatals a Balears: del 1983 al 1990 han descendit un 17% suposant que aquí només s'ha invertit el 35% de la mitja estatal. Naturalment aquesta és l'explicació del dèficit de serveis públics bàsics com la sanitat, transport, educació...

Pel que fa a la tributació, en això sí que som uns dels primers. Pagam una mitja de 333.587 ptes/habitants, només superats per Catalunya.

El resultat de tots aquests factors és la balança fiscal (diferència entre el que pagam i el que rebem), estimada per la Conselleria d'Economia i Hisenda en 91.650 milions negativa per a Balears l'any 1990.

Naturalment no oblidam que som la comunitat autònoma de renda per càpita més elevada, i que per tant hem de ser solidaris amb els més necessitats i pagar segons les nostres possibilitats. Però això no significa re-

nunciar als mateixos serveis públics que tenen les altres comunitats, entre altres coses perquè aquí una part important de la població no pot pagar uns serveis privats. No podem oblidar que, malgrat la renda per càpita elevada, els sous mitjos de Balears són els quarts més baixos de l'Estat. O que actualment hi ha més de 50.000 persones aturades. O que des de l'any 1991 estan tancant dues petites empreses cada dia.

Vivim una situació econòmica molt delicada a la qual hem de fer front. No podem consentir per més temps aquesta vertadera espoliació econòmica que patim, ni resignar-nos per a sempre a ser una autonomia de tercera. Per això és vital superar la dependència política i econòmica dels centre i està més justificat que mai el crit de: Prou d'imposts cap a Madrid!

Stg. Pere Sampol Mas
Diputat en representació del PSM-Nacionalistes de Mallorca

El Grup Parlamentari del PSM i EEM ha presentat al Parlament de les Illes Balears una Proposició no de Llei en la que es demana que es tornin a posar en funcionament les línies de ferrocarril, actualment interrompudes des d'Inca-Artà i Inca-Sa Pobra.

L'alternativa del ferrocarril no és una utopia, malgrat resti oblidada per l'Administració. Existeixen unes instal·lacions en desús però recuperables, amb una inversió considerable encara que no desproporcionada si la comparem amb el cost de les carreteres.

Per altra banda, l'augment progressiu del parc automobilístic fa que les carreteres siguin cada vegada més intransitables i l'alternativa del tren, malgrat no soluciona tots els problemes, constituïria una altra opció, més econòmica i ecològica, que l'utilització del vehicle particular.

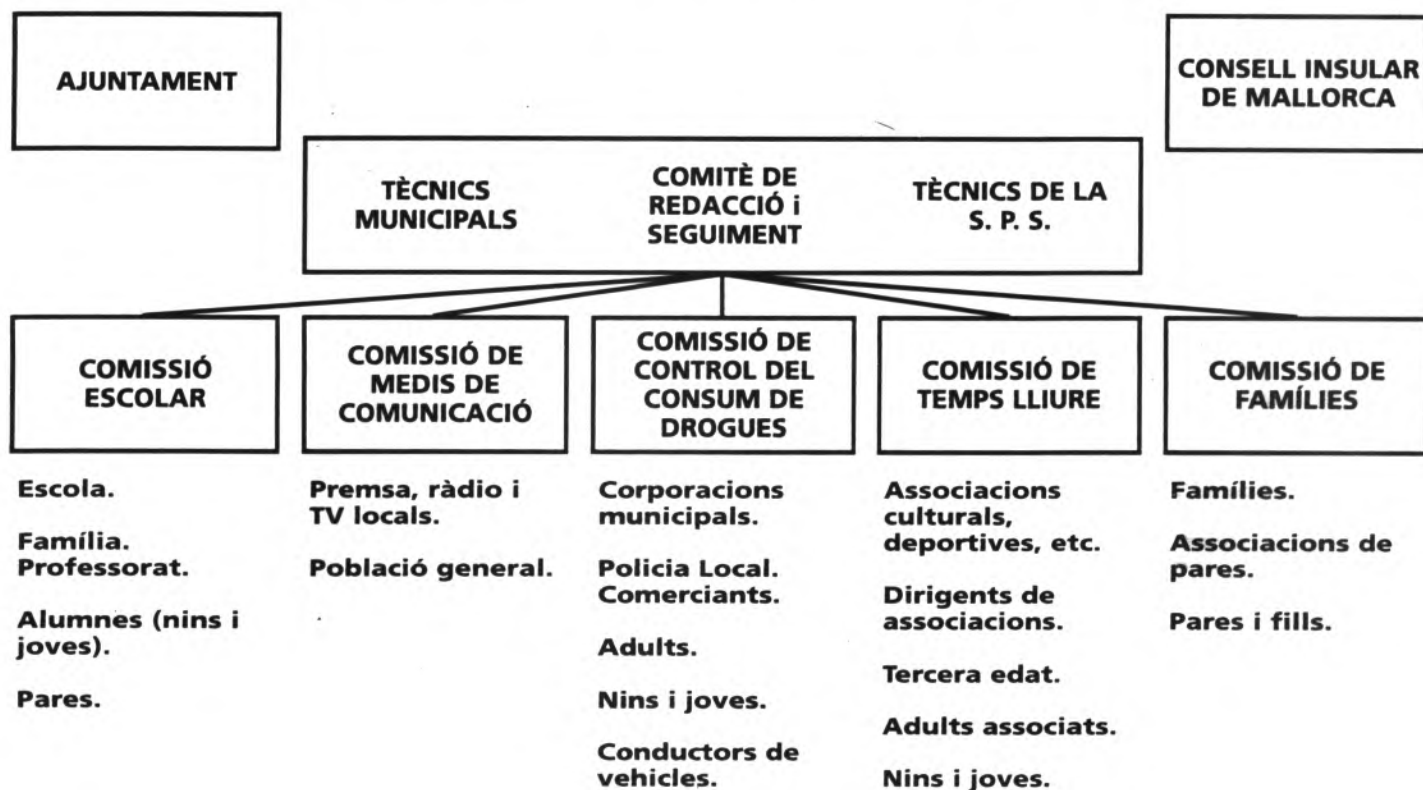
S'ha anunciat per part de les autoritats de l'Estat espanyol que dins el Pla Director d'Infraestructures s'invertiran a Balears 159.000 milions de pessetes.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca demana que es destini una part d'aquests milions a la reinstauració de les línies ferroviàries actualment en estat d'abandonament.

Oficina de Premsa
Palma, març de 1993

Tu decides, ó decideix

Projecte municipal de prevenció de drogues

Este titular engloba perfectamente la idea principal que el pasado tres de febrero nos dió a conocer en el Exmo. Ayto. La delegada de Cultura, Dña. Antonia Ferrer, acompañada de varios técnicos municipales del Servicio Social y de Dña. Cristina Mayor, miembro del gabinete de promoción de la salud del Consell Insular. Se trata de un ambicioso programa de prevención ante la drogadicción que tiende a actuar principalmente entre los jóvenes adolescentes en los niveles de segunda etapa escolar, en EGB, y para el que es importantísimo que nos mentalicemos todos, a más de participar, de la importancia que éste proyecto va desarrollar en los próximos cuatro años, va en beneficio de nuestra juventud, de nuestros hijos. Para el desarrollo del mismo, nos explicó Dña.

Cristina Mayol, se crearán comisiones diversas como por ejemplo una de consumo, principalmente para llevar a cabo una serie de medidas como la prohibición del consumo de alcohol y tabaco, y lo que es más importante, su venta en locales públicos, a menos de 16 años, una comisión Escolar, en la que podran intervenir las APAS, Consejos Escolares, Claustro de Profesores, etc., que se encargará de hacer llegar todo tipo de informes, folletos, charlas, etc hasta los chavales y padres. Otra Comisión importante será la de Medios de Comunicación en la que se integran libremente todos los medios de comunicación locales, a fin de canalizar toda la infomación que de éste programa se derive. Por último, quizás la más importante, se potenciará el empleo positivo del tiempo

de ocio, a través de una comisión de Tiempo Libre, en la que se enseñará a los chavles a disfrutar por otras vías de su tiempo libre, sin tener que recurrir ni al alcohol, ni al tabaco, ni pos supuesto a cualquier tipo de drogas.

Como primera medida, la Comisión de control, integrada por los Servicios Sociales del Ayto. y la Delegación de cultura, ha distribuido un Bando de Alcaldía en el que se informa de la prohibición de vender alcohol y tabaco a menores de 16 años, además de las medidas que se tomarían en caso de hacerlo. Este bando se ha distribuido entre los escolares y Locales Comerciales de nuestro municipio.

8 de Març dia internacional de la dona treballadora

El 8 de març és considerat el dia de la dona per la qual cosa els Serveis Socials de l'Ajuntament de Son Servera va decidir organitzar una taula redona amb el tema «La situació de la Dona al Municipi de son Servera» per la qual cosa va convidar a:

Margalida Servera com a dona universitària.

Antònia Ferrer com a dona política.

Francisca Muñoz com a dona treballadora dins el món de l'hosteleria.

Mª Soledad Garcia dona sola amb carregues familiars.

La moderadora de l'acte fou Margalida Caldentey coneguda advoca-

da de Cala Millor.

La moderadora interpreta una sèrie de preguntes a cada membre de la taula.

Les conclusions a les quals se va arribar després del debat foren:

1. Que l'igualtat de la dona en el treball actualment es inexistent, i sobre tot a l'àmbit privat.

2. Modificació de la legislació actual en relació a les pensions d'aliments als fills/es (en quant al seu impagament) i a les responsabilitats del pare i mare en les obligacions de tenir cura dels nin/es.

3. Coeducació, (educació no sexis-

te), tant a les escoles, com a les famílies.

4. La dona ha de superar més dificultats que l'home per realitzar-se.

5. El paper important que té la dona en l'educació dels fills fa que sia ella mateixa qui faci diferenciacions dels dos sexes.

6. Les dones participants al debat varen creure que seria positiu la creació d'un GRUP DE DONES a Son Servera per a relacionar-se i prendre decisions sobre altres actes que a elles els hi interessàs.

Si tu hi vols participar truca al telèfon de Serveis Socials 56 74 01 i dóna les teves dades: Nom, Adreça i Telèfon.

Tertulias de Pula

6º Ciclo - Culturas del siglo XXI

ABRIL. «Forum Samitier».

Ponentes: Jaume Llauro (presidente del Forum). Johan Cruyff (Entrenador del F.C. Barcelona), Lorenzo Serra Ferrer (Entrenador del R.D. Mallorca) Miguel Angel Nadal (Jugador del F.C. Barcelona)

Moderador: Sinto Planas Sanmartí (periodista)

10 MAYO. «100 años de Miró».

Ponentes: Rosa Malet (Directora de la Fundación Miró de Barcelona) y Pedro Serra (Editorialista)

Moderador: Pedro Pablo Marrero Hening (Abogado)

24 DE MAYO. «La prensa española en 1993».

Ponente: Juan Tapia (Director de la Vanguardia)

Moderador: Andres Ferret (periodista)

28 DE JUNIO «Un comentario crítico al decenio socialista».

Ponente: Jesús Cacho (Periodista Diario El Mundo, articulista de la Revista Tribuna y autor del libro «Asalto al Poder»)

Moderador: Matías Valles (periodista)

12 DE JULIO. «Los avances actuales en oftalmología».

Ponente: Prof. Dr. Joaquin Barraquer (Director Clínica Barraquer)

Moderador: Gabriel Oliver

Capó (Conseller de Sanidad de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares)

9 DE AGOSTO. «Arquitectura».

Ponente: Rafael Moneo (Arquitecto)

Moderador: Basilio Baltasar (Director Diario El Día del Mundo)

6 DE SEPTIEMBRE. «El Holocausto de los Balcanes».

Ponente: Alfonso Rojo (Periodista El Mundo Secc. Internac.)

Moderador: Camilo José Cela Conde (Periodista)

Autoescola CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovat
d'exàmens dels millors
de Mallorca

C/ Joana Roca

Tel. 56 79 90

SON SERVERA

Nins de Jaume Fornaris premiats pel Parlament

El passat dijous dia 25 de març tingué lloc el repartiment de premis entre els alumnes i col·legis guanyadors del Concurs «Molts d'anys Parlament» i «El que tots els nins han de saber sobre el nostre Parlament». Així culminava el programa d'actes organitzat pel Parlament de les Illes Balears amb motiu del desè aniversari de l'aprovació del nostre Estatut d'Autonomia.

Dos alumnes del Col·legi Jaume Fornaris i Taltavull de Son Servera han estat premiats pels seus treballs; Marc Cànoves Fons i Antoni Cuadros Ramis, del curs cinquè C.

Felicitacissn als nins, als seus pares i al Col·legi.

JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

**¡¡COMPRE
Y GANE!!**

**...HASTA UN
10, 15, 20 Y 30 % DE DTO.
¡¡Y TODAVÍA HAY MÁS...
SU COMPRA LE PUEDE
SALIR GRATIS!!!**

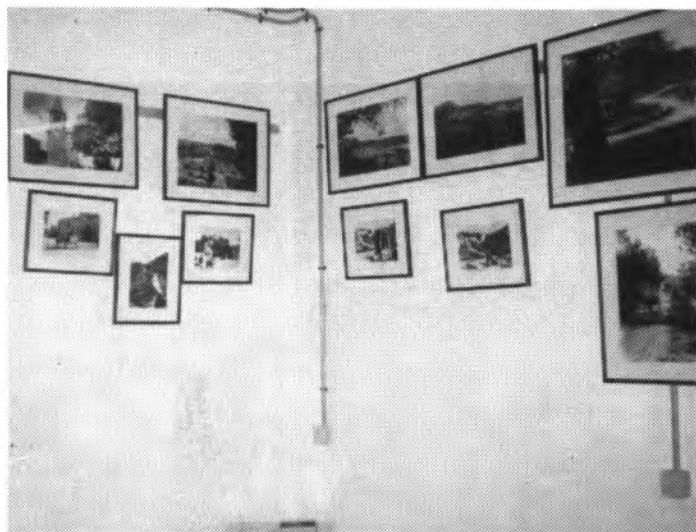
*...y recuerde, en Mayo
EL DIA DE LA MADRE!!*

P.A. Servera

SON SERVERA

IV Setmana Cultural de Son Servera

Altra any més la Setmana Cultural Serverina ha estat molt concorrida i ha transcorregut amb èxit al llarg

dels dies que les exposicions han estat obertes al públic. Bona mostra de les mateixes són aquest grapat

d'imatges que sintetixen en certa manera el que va ser aquest event cultural a la nostra vila.

Maria Carbonell ha muerto

Como reguero de pólvora se divulgó la noticia por todo el pueblo, esperada por algunos, a otros les cogió de sorpresa, sentida por todos.

El fallecimiento de una persona joven (39 años en tu caso), llena de luto y consternación a todo un pueblo; máxime si es madre y esposa. Por doble motivo lo sentimos todos los que fuimos compañeros tuyos el año largo de rehabilitación; En nombre de todos me ha parecido oportuno dedicarte unas pocas líneas.

Recuerdos y vivencias de este año. Después de la rehabilitación, siem-
ples «guateques», donde cualquier pretexto era bueno ya que en el fondo (todos lo sabíamos), eran para infundirnos, unos a otros, ánimo y valor en aquel período de dolores y dificultades. Nos alegrábamos si alguno notaba mejoría o el dictamen médico había sido favorable; del mismo modo lo lamentábamos si

éstos eran desfavorables, y fueron los más, ya que la mayoría tuvimos que pasar varias veces por el quirófano.

Desde vuestro fatal y absurdo accidente, la vida no fue para tí Maria un camino de rosas, nada menos y en ocho veces el bisturí rasgó tus carnes. Y cuando todo presagiaba una franca mejoría, esta inesperada dolencia del ojo se complicó i agravó hasta llegar al fatal desenlace.

En nombre de todos tus amigos de rehabilitación, queremos dar el más sentido pésame a tu desconsolado esposo Gabriel, a tus hijos Sebastián y María Francisca, a tus padres, hermanos, cuñados (que tanto te ayudaron), tíos, sobrinos, primos y demás familia, ya que ellos, con más motivo y razón, notarán tu ausencia y llorarán tu partida.

Maria, descansa en paz.

Mateo Servera «Fena»

CLINICA-DENTAL HISPANO-NORDICA

en CALA MILLOR

ESPECIALISTAS EN:

ORTODONCIA (Alineación de las piezas dentales)
PERIODONCIA (Tratamiento de encías y movilidad dental)
ODONTOPEDIATRIA (Niños)
ENDODONCIAS (Desvitalizaciones)
IMPLANTOLOGIA
PROTETICA

**Miembros del Colegio de Odontólogos de
Barcelona, Baleares y Escandinavia**

HORARIO DE VISITA:

De lunes a sábado,
de 9 a 13 y de 16 a 20 h.

C/ Primavera nº 1-1º
(frente Hotel Verónica)
Teléfono: 58 56 98

PASTELERIA PANADERIA

SALON DE TÉ Garcia

LA MEJOR ATENCION AL CLIENTE

C/ Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55

ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES

El tren

Vuelvo a verte
después de un tiempo
queriendo complacerte
por ser tu viajero.

Vengo a oír
tu humilde traqueteo,
y a sentir
tu nostalgia y tu deseo.

Recuerdo a tu abuela locomotora
que ignoro en que consistía su locura,
quizá se sintió tentadora
de correr aventuras.

Aunque fue lenta en su andar
con paciencia supo llegar lejos,
humo negro tuvo que sudar
para hoy estar orgullosa de sus nietos.

En ti que viejo
y eres un poco lento,
no es que seas como un escarabajo
pero te pareces a tus abuelos.

Tienes primos en el sur
que vienen de Andalucía,
son más espavilados que tu
y no fuman pipa.

Ese si está loco, loco de verdad
es tu paciente en el extranjero
siempre está deseoso por llegar
y siempre llega el primero.

Dien que va a venir a visitaarte
dentro de poco tiempo,
no debes preocuparte
a ti te prefiero.

Pronto pasarás para bajarme
gracias por ser tan cortés,
nunca podré olvidarte
nos volveremos a ver.

Sigue tu camino
no te salgas de él
no te juegue una mala pasada el destino
espero que llegues bien.

Me quedo un poco aquí
hasta perder de vista tu último vagón
no será para mí
el último adiós.

La gavina

Molts de dies fa,
que en el meu balcó,
veig voletejar
en fina remor,
la blanca gavina,
cercant la parella
que té el seu amor.

Avui altre volta
ha tonat passar,
i a n'el meu balcó,
he anat a guaitar,
i he vist la gavina
que prou intranquila,
picant allà estava
un bocí de pa.

I ja he sabut qué era
que estava cercant,
per la subsistència
que s'està acabant,
la mar embrutida
ja no els pot donar,
d'el que elles per viure
i solien trobar

Es trist que nosaltres
en tenguem la culpa
guardar no sambem
la herència rebuda,
no fa molt que deien
els homes sabuts,
que sols de la mar
tendriem els fruits.

Ben prest ni amb això
podrem confiar,
perque no hem sabut
els bens estimar,
de la mare terra
i generosa mar.

Agost de 1984
Joana Mª Bordoy i Espina

Javi

La veu del seny

La veu de l'experiència
és tenir molta paciència.

I abans d'aprovar un projecte
pensin amb el qui afecta.

Amb el poble hem de pensar
que és el qui ha de pagar.

Perquè això costa diners
i no, hem tenin de més.

I si això ho començam
no s'acabarà en pau.

Fei-vos un reconeixement
que és lo que teniu més urgent.

I quan no tira el cap
no fan més que desbarats.

Valent negoci feran
ells que allà posaran.

Els que dins el poble hi ha
tots estan per tancar.

I allò se fer molt endins
la fè de tots els serverins.

S'ha varen desenganyar
i va quedar sense acabar.

I va quedar amb un misteri
allà on hi havia misèria.

Per lo tant pensar-hi bé
abans de gastar cap diner.

Que el deute gros se farà
i prest o tard s'haurà de pagar.

Tenim on gastar-los
i serà més profitós.

En veim molts de començats
i no n'hi ha cap d'acabat.

I per poder conservar
hi ha molt per gastar.

I consultar al poble si ho vol
abans d'aabar amb un dol.

I si el poble vos votà
i vos va donar la confiança
heu de complir en consciència
perque el poble és soberà.

III Trofeo SA FONT

PATRICIA SOTA	47 pts.
MIGUEL ANGEL (Futbol 7)	42 pts.
MIGUEL ANGEL (Bàsket)	39 pts.
A. MOREY (Tenis)	35 pts.
ANA (Dardos)	32 pts.

... De nuevo a su
servicio...

Dirección: Sion des Pi Chef cocina: Tofol Moreno

Disponemos de local para fiestas,
bodas y comuniones con bar privado.
Capacidad para 200 personas.

... con una magnífica carta
y otras especialidades
de nuestro Cheff.

Cops de calor

Ara arriba el bon temps i alguns de noltros ens emportam a vegades els cans a dins el cotxe per dur-los a passejar. A l'instant hi haurà casos de cans que s'han quedat al cotxe mentre noltros feiem d'altres feines. Aquests cans tenen el risc de patir un greu problema que se coneix com a «cop de calor».

Races com els boxers i d'altres amb el morro curt són més predisposats a patir això, igual que cans grassos, vells, o amb problemes cardíacs. El que passa que els cans, per regular la seva temperatura en casos de calor excessiu, com tots sabem, obren la boca i mouen la llengua; això no resulta suficient a dins un cotxe tancat i exposat a la calor e l'estiu, de manera que sense adonar-nos conta ja hi som el ca comença a tenir vòmits, diarrea, deshidratació... i d'altres coses més greus, així que molt ràpidament entren en shock i en coma. Per tant no hem d'ésser ases i hem d'anar alerta amb això de que el ca es quedi a guadar el cotxe.

De totes maneres, si això mos passàs s'ha d'anar tot d'una a n'es metge perquè se produeixen uns canvis metabòlics molt ràpids i necessaris de controlar aviat. Si en fós impossible partir tot d'una, l'hi podem donar un bon bany d'aigua ben freda i després dur-lo embolicat amb una tovallola banyada. Després que el menescal i hagi controlat les

seves constants el mos ne podem dur a ca nostra però haurà d'estar dins una habitació fresca i ben venti-

lada.

Joan Gili Pascual
Clínica Veterinària «Son Servera»

INFORMATICA XOPET

**Material en contínuo*

**Trabajos de imprenta*

**Consumibles informáticos*

**Ordenadores*

**Material de oficina*

**Mobiliario de oficina*

**Seguridad de equipos*

**Papelería técnica.*

SERVICIO
A
DOMICILIO

C/ Lepanto, 50

SON SERVERA

Tel. 81 70 61 - Fax: 81 70 61

Camino hacia Dios

El Pecado (I)

¿QUÉ ES EL PECADO?

El pecado es algo que se puede denominar con algunos ejemplos muy sencillos, cuando nos imaginamos el pecado, es cuando escuchamos de un robo, de un crimen, etc.

En realidad el pecado, se denomina como un error, un equívoco, una maniobra mal hecha, es como el errar de una flecha, que no alcanzó el objetivo. Cuando vamos conduciendo un coche, y en un momento determinado, nos salimos de la carretera por el motivo que sea, y cuando nos damos cuenta, nuestro acompañante, recibió un golpe, y murió, pensamos que no tenemos culpa, porque sólo fue un pequeño despiste, si despiste pero con unas consecuencias irreparables. Quien devolverá la vida a tu acompañante.

Sólo un pequeño despiste es pecado, por lo tanto pecado es haber salido de casa, con un propósito y un destino, y no haberlo alcanzado. (Quisiera que entendáis que esto que escribo son ejemplos, para que entendáis, y podáis definir lo que es el pecado).

DIOS Y EL HOMBRE

En el principio, Dios creó todas las cosas, para que el hombre se enseñoreara, de ellas, y para que el hombre glorificara a Dios por toda la creación, en el principio Dios paseaba con el hombre, y hablaba con él.

Pero algo sucedió, en el hombre que rompió la comunión con Dios, fue nada más y nada menos, que el hombre desobedeció a Dios, el hombre rompió lo establecido por Dios, y esto fue el primer pecado, (Génesis 2:16-17). De esta manera el hombre perdió la amistad, con Dios, y esto tuvo muy malas consecuencias para el hombre.

Unas de las grandes consecuencias fue que el hombre por ese pecado dio vida, a la muerte, ¿tal vez penséis que yo estoy equivocado, cuando digo que el hombre fue el creador de la muerte?

Si amigos de igual manera, este conductor que se salió de la carretera y su acompañante murió. De esta manera el hombre pecó contra Dios, y por esa causa morimos todos, (Santiago 1:15) (Cuando digo que es culpable, no lo acuso de la muerte de su acompañante, sino de haberse salido de la carretera, o de haberse despistado, ese es el pecado en sí. Para que lo entendáis pondré otro ejemplo, si una persona puede tomarse dos copas de licor, y mantener su capacidad íntegra, con su mente despejada, esta persona puede tomarse esas dos copas, pero en el momento que esas copas le hacen perder su capacidad, peca esta persona debido a su poco aguante con la bebida puede decir, o hacer disparates, por esto el pecado está, en salirte de la línea. Es triste pero cierto, que estas cosas sucedan así, somos malos, y nos hacemos más malos cada día y todavía buscamos adentrarnos más y más en la maldad. Decimos en nuestro corazón no hay Dios, pero sólo lo decimos, para justificar, y esconder la suciedad que llevamos en nuestro corazón. Yo estoy justificado, y redimido, por la sangre de Jesucristo, ¿vosotros lo estáis? Con esto no quiero decir, que yo no soy pecador, sino todo lo contrario, soy pecador porque peca, y si dijera lo contrario, me engañaría a mí mismo, por eso estoy justificado por nuestro Señor Jesucristo, sino fuese así yo no necesitaría, al señor, pero sí lo necesito porque El es quien me redime de mi pecado, y por El estoy justificado, delante del Padre.

UNA VIDA SIN DIOS

Pasaron muchos años, y los hombres se sumergían cada vez más en su miseria, y en su pecado, hombres sin piedad, que vivían de acuerdo con sus principios vanos.

Dios se arrepintió de haber hecho hombre en la tierra, y decidió en destruirlos, pero Noé halló gracia ante los ojos de Dios.

Dios exterminó toda carne sobre la faz, menos la familia de Noé que había hallado gracia delante de Dios.

Después del diluvio, los hombres se multiplicaron, en la tierra, y seguían haciendo lo malo delante de Dios, porque tenían simiente de Caín, una simiente que sin sembrarla crece y crece, ahogando todo lo bueno.

Que el Señor nos siga beneficiando abundantemente.

Centro Cristiano
Son Servera
Francisco Pérez Hernández
Tel. 56 71 48

Hnos.
PALLICER PONS S.A.
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

Juana Roca, 43 - SON SERVERA (Mallorca)
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58

Estaba esperando para ver si la revista que se edita en Cala Millor se decidía a comentar el caso BAudil, pero a la vista de que no lo hace me hago una reflexión (que también las se hacer) y me pregunto: ¿A qué está obligada la directora de la revista para no pronunciarse sobre el tema? y otra ¿hasta qué punto cuando se escribe para un público no se debe tomar partido en aberraciones políticas como la cometida por el señor Concejal Baudil? Y es que «quan es té el cul llogat, un no es pot seure quan vol».

Matilde Fernández fue «ahuevada» en Cantabria y el mosqueo que cogió fue superior al del verano pasado cuando dijo que no ligaba en las playas españolas, pues hija, las dos cosas se terminan con una buena ducha, y no es de recibo denunciar a las personas (que pagan sus impuestos) que no están confirmes con el trabajo que hacéis en vuestro Gobierno aunque sean afiliados a I.U.

Según me comunica mi compañeros José López (Secretario comarcal de CC.OO. en Manacor) a una petición de este Sindicato apoyado en un convenio entre el I.N.E.M., patronal, CC.OO y con la necesaria colaboración de las Corporaciones Locales para instalar una oficina de Información y asistencia sindical a este nuestro Ayuntamiento, no se le ocurre nada mejor (según ellos, y en próximas Rojerías diré los motivos reales) que decir que no lo conceden porque de esa información Sindical se va a encargar el Ayuntamiento, y digo yo ¿si no han sido capaces de cumplir el programa electoral como van a poder hacer un programa sindical tan complejo? y ¿con qué autoridad van a pedir una encuesta laboral? Seamos un pelín serios y digamos la verdad.

Rojó

Excavaciones y
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31
Part. 58 62 59

Judo. Centre d'Estudi de Judo Renshinkan

Juana Ana Servera, 6 veces campeona de Baleares

Juana Ana es una chica de 19 años, es cinturón negro 1º dan y el pasado 6 de marzo consiguió por sexta vez consecutiva el primer puesto en el Campeonato de Baleares, milita en la categoría de medios, es decir de 61 a 66 kg. Juana entrena en el Renshinkan desde que tenía 14 años, a partir de ahí empezó a cambiar su estilo de judo y a tomar parte en competiciones oficiales, desde entonces todos sus éxitos son notables, además de inscribirse en campeonatos autonómicos ha participado en distintos trofeos de los cuales ha conseguido la primera plaza en casi todos. Es una chica muy responsable de todos sus actos, además del judo y estudiar su carrera universitaria hace muchas otras actividades, según nos comenta su profesor Pep Mascaró, el problema de su carrera deportiva es que no le puede dedicar todo el tiempo necesario para conseguir una buena preparación tanto física como técnica, de lo contrario seguramente ya habría dado más de una sorpresa en algún campeonato Nacional.

-Juana, dínos ¿cuántas veces has quedado campeona de Baleares?

-Con ésta son 6.

-Y ¿cuántas veces has ido a un cto. de España?

-Cinco, pero ahora estoy esperando que la comisión técnica de nuestra federación me seleccione para ir

este año, esto se celebrará en Madrid los días 3 y 4 de abril.

-¿Cuál ha sido tu mejor clasificación en un cto. nacional?

-He conseguido dos séptimas plazas en la categoría sub 17 y la otra en la junior.

-Sabemos que estás estudiando en Palma ¿qué estudias?

-Segundo de empresariales.

-¿Y cómo combinas los estudios con los entrenamientos?

-Intento aprovechar los fines de semana y entrenar todo lo que puedo.

-¿Dónde te gustaría llegar en el mundo del judo?

-Mi ilusión sería ganar alguna medalla en un Cto. de España.

-¿Qué dificultades tenéis vosotras las chicas, respecto a los hombres para practicar este deporte?

-Creo que ninguna, en algún caso menos fuerza física.

-¿A la hora de entrenar a quién eliges, a los hombres o a las mujeres?

-No me importa hacer con unos o con otros.

-¿Qué consejo darías a los aficionados al judo y en especial a las chicas?

-Que este deporte es unisex.

CEJR

BAR S'AGUAI

x Bar
 x Cafeteria
 x Hamburgueseria
 x Pollos al ast
 x Platos combinados

C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

Excelente la actuación del Judo Renshinkan en el Campeonato de Baleares Senior absoluto

Un primero, tres segundos y cuatro terceros

Este pasado sábado día 6 se celebró la primera fase del Campeonato de España, categoría Senior absoluto, y que por supuesto viene a ser nuestro Cto. autonómico, el marco ya habitual para esta confrontación fue el Polideportivo de Calvià. De esta competición se han clasificado todos los campeones, pero ahora estamos a la espera que la Federación Española designe a Baleares el cupo necesario para presentarse a la fase final del Cto. Nacional que se llevará a cabo en Madrid los próximos días 3 y 4 de Abril.

Todos los clubes de Baleares estuvieron presentes en la competición quizás de más calidad y categoría de todas las que se celebran en nuestro calendario oficial. Quedar seleccionado para presentarse a la fase final del Campeonato de España es la culminación de todo deportista, a partir de ahí viene la preparación para conseguir una medalla y saborear el fruto de tantos y tantos sa-

crificios, y por supuesto el compromiso de quedar campeones, el representarnos en la élite de los grandes campeonatos, europeos, mundiales y olímpicos.

Los judokas del Renshinkan realizaron una excelente labor al conseguir una medalla de oro, tres de plata y cuatro de bron-

ce, un total de ocho medallas con una inscripción de once representantes.

Los medallistas son los siguientes:

1º Puesto: JUANA ANA SERVERA, Categoría Medios, 66 kg.

2º Puesto: CATALINA SUREDA, Categ. Medios, 66 kg; YOLANDA GOMILA, Categ. Semi ligero, 52

kg.; MANOLO MORENO, Categ. Super ligero, 60 kg.

3º Puesto: GUILLEM RIERA, Categ. Super ligero, 60 kg. JUAN J. NICOLAU, Categ. Semi ligero, 65 kg., FRANCISCO M. SANCHEZ, Semi pesados, 95 kg., Mª DEL MAR DE ARRIBA, Categ. Ligeros, 56 kg.

VIDAL

MERCERIA

Punt i fil

Se hacen encargos de bordados y puntillas

Cosemos puntillas

Marcamos para bordados

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

SETMANA SANTA

Son Servera '93

DIUMENGE DEL RAM

A les 11'30: Benedicció dels Rams a l'Església
Nova; Processó i Missa Solemne
A les 19'30: Via Crucis dels Dotze Sermons

DIMARTS SANT

A les 20'30: Celebració Comunitària de
la Penitència Confessions

DIJOUS SANT

A les 20'00: Missa de la Cena del Senyor
A les 21'30: Processó
A les 23'00: Hora Santa

DIVENDRES SANT

A les 17'00: Celebració de la Passió del Senyor
A les 21'30: Davallament a l'Església Nova i
Processó

DISSABTE SANT

A les 21'30: Vigília Pasqual. Benedicció del Foc a
l'Església Nova; Processó i Missa

DIUMENGE DE PASQUA

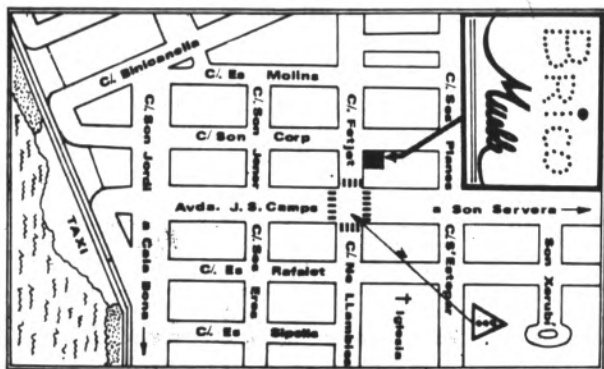
A les 10'30: Processó de l'Encontre i Missa de
Pasqua
A les 12'00: Missa

Patrocina: **DELEGACIÓ DE CULTURA**

AJUNTAMENT DE SON SERVERA

BRICO - MUEBLES CALA MILLOR

Cl. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

G.A.T. 820 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12 Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 584300 - 584017
CALA MILLOR CALA RATJADA

CANCUN 7 dias	81.500 pts.
PUERTO PLATA 8 dias	82.900 pts.
EGIPTO 8 dias	89.900 pts.
EGIPTO con crucero	94.900 pts.

STOCKHOLM vuelo directo cada sábado	39.500 pts. I/V
GLASGOW 17 Abril.	12.000 pts. O.W.
LONDRES	24.700 pts. I/V
VIENA, INNSBRUCK, SALZBURGO	39.500 pts I/V.

(directo desde Palma los viernes)

Rebajas última Hora TENERIFE

Sólo Avión	19.000 pts.
PUERTO DE LA CRUZ	
5 noches	12 noches
App. 2 llaves	30.800 pts. 39.600 pts.
Hotel***	31.700 pts. 41.700 pts.

A GALICIA por el camino de SANTIAGO

Salidas 3-10-17-24 y 31 Mayo 44.900 pts.
Incluye: avión desde Palma, Pensión completa, Hoteles de
dos o tres estrellas, seguro viaje y acompañante desde Palma.

LA MAS BLANCA OPORTUNIDAD

SOLO 10 UNICOS DIAS

(SALVO EXISTENCIAS)

39.900' -

TECNOLOGIA
DIGITAL

TVC SHARP 20" 2016

Visualización de las funciones en pantalla. S.L. "NEW TINTED". 39 Programas. AV terminal de 21 PIN.

35.900' -

Video Cassette SHARP VCA-10 MD

Mando a distancia de 28 funciones. Sistema HQ. 39 Canales. EUROCONECTOR. Dimensiones: 360x99x300 mm.

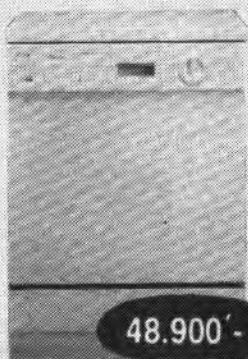
19.900' -

TERMO ELECTRICO FAGOR M-50 L

Mediterraneo

Capacidad 50 litros. 220 V. Potencia 1000 W.

23.900' -

48.900' -

LAVAVAJILLAS ASPES VA 17 B

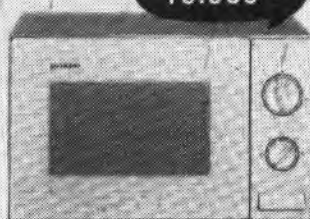
12 Cubiertos. 5 Programas (corto de 35 min.). Filtro autolimpiante y descalcificador. VISOR DE NIVELES. Panelable.

32.900' -

Lavadora AGNI XLS-10

Potencia máxima 2.170 W. Centrifugado a 400 RPM. Pulsador para lavado en frío. Tapa de 600x500 mm.

19.900' -

Combi AGNI XFS-32

EVAPORADOR OCULTO. Capacidad frigorífico 235 litros. Capacidad congelador 115 litros. 3 parrillas plastificadas regulables en altura. Dimensiones 1850x596x595 mm.

64.900' -

Microondas SHARP R-2 V11 B

Color blanco. Potencia 600 W. 5 posiciones de potencia. Marcador de hasta 30 minutos. Plato giratorio de cristal. 17 litros.

Servicio de Crédito

Tarjetas de Crédito

Transporte gratuito en toda Baleares

Atención Directa

Puesta en marcha totalmente gratuita

Servicio técnico de todas las marcas

- * Crédito instantáneo hasta 48 meses.
- * Sólo primeras marcas, algunas en rigurosa exclusiva.
- * La satisfacción de comprar en Expert, con el asesoramiento de profesionales.
- * 3 AÑOS DE GARANTIA y una Póliza de seguros contra incendio y robo GRATIS, en todos los electrodomésticos seleccionados por las tiendas Expert.
- * Una forma fácil de elegir la más amplia gama de marcas y modelos.
- * En caso de agotarse un producto, Expert se lo sustituirá por otro de características similares.
- * Todos los precios llevan el IVA incluido (salvo indicación en contra.)

- * Las características de los productos son según especificaciones del fabricante.
- * Los precios de este Catálogo son válidos hasta 10-4-93.
- * Las ofertas y obsequios válidos salvo existencias o error tipográfico, indistintamente.
- * Nuestro crédito incluye un seguro que cubre los riesgos de fallecimiento, invalidez absoluta o total, o incapacidad laboral del titular del contrato. Esta garantía tiene efecto durante toda la duración del contrato.

S. QUEDEVO S.A.

C/ Calvo Sotelo, 34

07550 Son Servera

Tel. 56 71 66

Tiendas de electrodomésticos

expert

Ventajas en cadena

LES DESEA FELIZ PASCUA

JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

**CERAMICA
DECORACION**

FERTILIZANTES - PIENSOS - CEREALES
- COMIDA PARA PERROS, GATOS,
PAJAROS, etc. - FITOSANTARIOS
BAYER - SEMILLAS

JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

**CERAMICA
DECORACION**

**CERAMIC
DECORACION**

Oficinas, Almacén, Exposición y Venta:
Plaza General Goded, 2
Tels. 56 71 95 - 56 81 43 - Fax 56 80 62

07550 SON SERVERA - Mallorca

JERONIMO VIVES E HIJOS, S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

Exposición y venta:
Avda. Juan Servera Camps, 33
Teléfono 58 63 69

07560 CALA MILLOR - Mallorca